

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/85/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011190
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2114011190.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Rudolfa Botta a JUDr. et Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX, A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, D. E., nar. XX.XX.XXXX, F. G., nar. XX.XX.XXXX a H. B., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. i) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaniach prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave a obžalovaných A. B., H. B., C. B. a D. E. proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 28. novembra 2024, č. k. 4T/43/2014-4186, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave 11. novembra 2025, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému C. B. čo do výroku o vine za skutky v bodoch II., III. a IV. a celý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný C. B. nar. XX.XX.XXXX v I., trvalé bydlisko J. XXXX/XX, K.,

uznáva za vinného, že

spolu s obžalovanými H. B. a A. B. v čase od 15.00 hod dňa 08.10.2013 do 06.45 hod dňa 09.10.2013 vykonali krádež v budove firmy Západoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s. Nitra, odštepny závod Galanta, Pazmaňa 4, Šaľa, tak, že pomocou drevenej dosky sa dostali k oknu miestnosti pokladne na prvom poschodí budovy, kde rozbili sklenenú výplň okna a po následnom vniknutí do miestnosti pokladne karbobrúskou vyrezali dva štvorcové otvory vo dverách ohňovzdornej skrine, z ktorej odcudzili 11 kusov mobilných telefónov značiek Samsung Galaxy Fame v počte 5 kusov a Samsung S5610 v počte 6 kusov, stravné lístky v hodnote 301 € a finančnú hotovosť vo výške 315 €, čím krádežou spôsobili škodu vo výške najmenej 1.964,98 € a poškodením zariadenia, okien a dverí a ohňovzdornej skrine v budove škodu najmenej 3.102,03 €,

teda

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním a spôsobil ním malú škodu,

- spoločným konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, čím spáchal

- prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 245 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024.

Za tento skutok a za skutok pod bodom 1/ výroku napadnutého rozsudku sa obžalovaný C. B. odsudzuje podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len Trestný zákon) s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Naproti tomu sa obžalovaný C. B. postupom podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Trnave z 10. júna 2014, č. Kv 86/13, pre skutky II. a III. obžaloby, okresným súdom v napadnutom rozsudku právne kvalifikované ako čiastkové útoky pokračovacieho prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 245 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 a v bode II. aj v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, ktoré mal spáchať spoločne s obžalovanými H. B. a A. B. na tom skutkovom základe, že v bode II.

v presnejšie nezistenom čase od 11.30 hod. dňa 12.10.2013 do 16.00 hod. dňa 13.10.2013, obžalovaní v obci D. K., na ulici L., číslo domu XXX nezisteným spôsobom poškodili oplotenie v zadnej časti dvora, čím vytvorili otvor o rozmere 180 cm x 50 cm, cez ktorý následne vnikli na pozemok vyššie uvedeného rodinného domu, nezisteným spôsobom vypáčili terasové dvere na rodinnom dome, rozbili výplň a vypáčili kuchynské okno, cez ktoré následne vošli do rodinného domu, z obývačky rodinného domu odcudzili finančnú hotovosť vo výške cca 4.000 EUR, ktorá sa nachádzala v komode v obálke zo K. K., televízor Samsung, v. č.: UE46D8000 3D LED TV 43-49 v hodnote 500 €, domáce kino Samsung nezisteného v.č., domáce kino Samsung Blu-ray v.č.: HT-D6750W v hodnote 150 €, notebook značky Macbook Pro sériové číslo CO2GV08ZDV17, IPaDMC770HC/A sériové číslo DQTGCJPGDFHY v hodnote 300 €, taška na notebook zn. MacBook Pro v hodnote 35 €, v ktorej sa nachádzala záhlavná pečiatka spoločnosti SAMVA, s.r.o., kompletne údaje spoločnosti SAMVA, s.r.o., výpis z obchodného registra, ďalej bol z obývacej miestnosti odcudzený iPhone 4S IMEI: 2629259 v hodnote 300 €, navigácia Garmin 2595 LMT v hodnote 100 €, externý mini HD v hodnote 50 €, zakladače a brožúry s fotogalériou rodiny, súkromnými dokumentmi a dokumentmi spoločnosti SAMVA, s.r.o., originál a náhradné kľúče od odcudzených áut, náhradné kľúče od auta Škoda Octavia I., ktoré odcudzené nebolo, diaľkové ovládania od garáže a od brány, 3 kusy kľúčov od vchodových dverí a brány, z kuchynskej linky páchatel' odcudzil mikrovlnnú rúru nezisteného v. č. v hodnote 60 €, finančnú hotovosť v celkovej sume cca 60.000 EUR, ktorá bola uschovaná v troch balíčkoch v priestoroch spálne, z detskej izby odcudzil televízor Sony, LCD, uhlopriečka 63 nezisteného v. č. v hodnote 50 €, playstation nezisteného v.č. v hodnote 282 €, setup box značky skylink v hodnote 100 €, celý interiér rodinného domu páchatel' pooblieval neznámou tekutinou, z priestorov dvoj garáže, ktorá sa nachádza v zadnej časti rodinného domu boli odcudzené: Škoda Octavia, I., VIN: B., rok výroby 2008, šedá metalíza, AC Kombi, 1.9 TDI, typ motora BLS, výbava elegance, v hodnote 8970 €, vlastníkom odcudzeného osobného motorového vozidla je spoločnosť SAMVA, s.r.o. so sídlom Sereď, Niklova č. 0/4346, motocykel BETA RR 2504T E1/00/0, VIN: M., typ motora B25, rok výroby 2009, červenej farby v hodnote 1000 €, motocykel GASGAS FSE450 ENDURO FS45/450/0, VIN: L., rok výroby 2007, červenej farby, typ motora FS45 v hodnote 1000 €, motocykel N. K. XX, rok výroby 2012, nezisteného v. č. oranžovo čierno biela v hodnote 500 €, vlastníkom motocyklov je O. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. K., L. P. XXX, z priestorov garáže boli odcudzené snežná fréza nezisteného v.č., filtrácia piesková na bazén nezisteného v. č. v hodnote 250 €, čerpadlo nezisteného v.č., čerpadlo zn. Alco v hodnote 250 €, vodárničku, vrtačku, karbobrúsku a sady náradia v celkovej hodnote 1390 €, motorkárske oblečenie /nohavice 5 kusov, bundy 4 kusy, chrániče plastové na hrudník a chrbát 4 kusy, kolenačky 4 kusy, korytnačka chrániče 4 kusy, čižmy páry, prilby 6 kusov, okuliare 4 kusy/ v celkovej hodnote 2293 €, z rodinného domu odcudzili video káble, tenisky fotoalbumy, kalkulačku, fotoaparát, konzolu na TV a oblečenie /zimné bundy, lyžiarske nohavice, dámske kabelky, pánske obleky zn. Alan Delon/ v celkovej hodnote 6662,50 €, pred domu bolo odcudzené nákladné vozidlo Citroen Jumper I., VIN: L., rok výroby 2005, typ motora HY, žltej farby v hodnote 2840 €, vlastníkom vozidla spoločnosť SAMVA, s.r.o. so sídlom Sereď, Niklova č. 0/4346, spoločnosti SAMVA, s.r.o. so sídlom Sereď, Niklova č. 0/4346 vznikla škoda odcudzením vozidiel najmenej vo výške 11.810 €, O. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. K., L. P. XXX vznikla škoda odcudzením finančnej hotovosti a vecí z rodinného domu v celkovej výške najmenej 79.272,5 € a škoda poškodením domu vo výške najmenej 3.000 €, v bode III.

v presne nezistenom čase od 18.00 hod. dňa 10.09.2013 do 01.00 hod. dňa 11.09.2013 v obci Dolná Streda, na ulici Mlynskej číslo 222/A, si zadováženými kľúčmi odomkli vstupnú bránu a tak sa dostali na dvor oploteného areálu spoločnosti Slovenská vodárenská spoločnosť, a.s. Nitra, Odštepny závod Galanta, so sídlom Šaľa, ul. P. Pázmányova číslo 4, kde z priestoru uzamknutej garáže odcudzili nákladné motorové vozidlo značky VW Caddy modrej farby, evidenčného čísla K., VIN číslo G. ako aj nákladné

motorové vozidlo značky PEUGEOT BOXER bielej farby, evidenčného čísla K., VIN číslo L., v ktorých vozidlách sa nachádzali rôzne náradia ako vodomery, hydrantový nadstavec, požiarne hadice o dĺžke 25m, ponorné čerpadlá nezisteného typu a výrobného čísla, rozbrúsovacie píly 1 ks značky Husqvarna nezisteného výrobného čísla, 2 kusy kliešte Cobra 560, 4 kusy sada kľúčov, 3 kusy navŕtavacia súprava, 8 kusov kliešťov, 2 kusy kľúče, 1 kus kľúče nastaviteľná sada, 3 kusy kľúče Butz, 1 kus nožnice PVC, 1 kus kľúč vidlicový, 2 kusy kladivo, 1 kus hasák, 1 kus nožnice na plast, 1 kus kliešte kombinované, 2 kusy račna, 2 kusy brašna montérska, 2 kusy kalové čerpadlo, 2 kusy škrtič PE, 2 kusy hasák Herkules, 2 kusy stupň. kľúč, 1 kus zverák Herkules, 1 kus stáčacie zariadenie, 1 kus hasák „Z“, 1 kus rebrík al., 1 kus rozbrusovacia píla HQ K 750, 1 kus elektrocentrála Honda, 5 kusov prilba, 5 kusov reflexná vesta, 5 kusov gumáky, 5 kusov rybárky, 5 kusov rukavice, 2 kusy kľúč hydrantový, 2 kusy kľúč prípojkový, 2 kusy hydrantový nádstavec, 1 kus hadica 2x25 m B 65, 1 kus fúrik, 2 kusy hľadač poklopov, 1 kus meter 5 m, 5 kusov odhrotovač, 2 kusy sekera malá, 2 kusy sekera veľká, 5 kusov lampa, jedna sada zimných pneumatík na vozidlo Peugeot Boxer, sada zimných pneumatík na vozidlo VW Caddy, 10 kusov nový vodomer 2,5 m3, 30 kusov starý vodomer 2,5 m3, čím poškodenej spoločnosti Slovenská vodárenská spoločnosť, a.s. Nitra, Odštepny závod Galanta, so sídlom Šaľa, ul. P. Pázmány čísla 4, IČO: 3655091, spôsobili škodu krádežou vo výške najmenej 23.562,95 € a poškodením poplachového systému garáže škodu vo výške 1.096,20 €,

pretože nebolo dokázané, že tieto skutky spáchal obžalovaný.

II. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného A. B..

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v I., trvalé bydlisko K. XXXX/XX, K., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov,

o d s u d z u j e

podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len Trestný zákon) s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba na 3 (tri) roky.

III. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného F. G..

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa u obžalovaného

F. G., nar. XX.XX.XXXX v E., trvalé bydlisko Q. XX/XX, K., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Želiezovce,

podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože krajský súd považuje nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo 14. januára 2021, sp. zn. 4T/34/2020, právoplatným 18. januára 2021, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

IV. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave vo vzťahu k obžalovaným A. B., H. B., C. B. a D. E. a odvolania obžalovaných A. B., H. B. a D. E. zamietajú.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 28. novembra 2024, č. k. 4T/43/2014-4186, v bode I. výroku o vine uznal obžalovaných C. B., A. B., A. B., D. E. a F. G. za vinných zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 s poukazom na

§ 138 písm. a), písm. i) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

s ďalšími neustálenými osobami sa od presne nezistenej doby najneskôr od 16.10.2013 v Trnavskom kraji v úmysle získať peniaze spolčili, organizovali, plánovali, pripravovali lúpežné prepadnutie a dňa 15.11.2013 približne v čase o 16.45 hod. v Galante na Matúškovskej ceste sa pokúsili vykonať toto lúpežné prepadnutie vozidla zn. Škoda Octavia, bielej farby, ev.č.: I., patriace firme LARGO SK s.r.o. IČO 45 889 007, so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 54/4962, ktoré prevážalo finančnú hotovosť určenú na výplaty zamestnancov firmy JASPLASTIK SK spol. s.r.o. so sídlom v Galante, Sídl. SNP č. 997/18 vo výške najmenej 122.494,- Eur a to takým spôsobom, že obžalovaní D. E. a F. G. približne od obeda

uvedeného dňa monitorovali a sledovali v Galante na parkovisku pred obchodným domom LIDL zo zaparkovaného vozidla zn. Škoda Fabia Combi šedej farby, ev.č.: I., pobočku firmy LARGO SK spol. s r. o. v Galante na ul. Esterházyovcom až do 16.45 hod., kde obžalovaní D. E. a F. G. na tomto vozidle sledovali odchod vozidla Škoda Octavia bielej farby, ev.č.: I. s nápisom LARGO, ktoré prevážalo finančnú hotovosť, pričom počas celej doby už prostredníctvom vysielaciek dávali pokyny a informácie o pohybe tohoto vozidla ďalším doteraz presne nezisteným páchatelom a obžalovaným C. B., A. B. a A. B., ktorí v čase asi o 16.30 hod. prišli a zaparkovali s vozidlom Škoda Octavia Combi striebornej farby, s odcudzenými ev.č.: K. na parkovisku pred firmou JASPLASTIK SK spol. s.r.o., v Galante na Matúškovej ceste, kde títo čakali na príchod vozidla Škoda Octavia bielej farby, ev.č.: I. s nápisom LARGO, kde mali vykonať samotný prepád a na tento účel si zabezpečili, vysielacky, 2 ks čierne kukly, kladivo, drevený hranol o dĺžke 78,5 cm, umelohmotnú zápalnú fľašu s obsahom motorového benzínu s priviazaným zapaľovačom, železných ježkov, pričom k samotnému prepádu a odcudzeniu finančnej hotovosti nedošlo, nakoľko obžalovaní C. B., A. B. a A. B. boli príslušníkmi polície zadržaní v blízkosti ich vozidla.

2. Tým istým rozsudkom v bodoch II., III. a IV. výroku o vine uznal okresný súd za vinných obžalovaných H. B., A. B. a C. B. z pokračovacieho prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. a), Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, z toho v bode II. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, a v bodoch II., III. a IV. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 245 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 na tom skutkovom základe, že v bode II.

obžalovaní H. B., A. B. a C. B. v presnejšie nezistenom čase od 11.30 hod. dňa 12.10.2013 do 16.00 hod. dňa 13.10.2013, obžalovaní v obci D. K., na ulici L., číslo domu XXX nezisteným spôsobom poškodili oplotenie v zadnej časti dvora, čím vytvorili otvor o rozmere 180 cm x 50 cm, cez ktorý následne vnikli na pozemok vyššie uvedeného rodinného domu, nezisteným spôsobom vypáčili terasové dvere na rodinnom dome, rozbili výplň a vypáčili kuchynské okno, cez ktoré následne vošli do rodinného domu, z obývačky rodinného domu odcudzili finančnú hotovosť vo výške cca 4.000 EUR, ktorá sa nachádzala v komode v obálke zo K. K., televízor Samsung, v. č.: UE46D8000 3D LED TV 43-49 v hodnote 500 €, domáce kino Samsung nezisteného v.č., domáce kino Samsung Blueraay v.č.: HT-D6750W v hodnote 150 €, notebook značky Macbook Pro sériové číslo CO2GV08ZDV17, IPaDMC770HC/A sériové číslo DQTGCJPGDFHY v hodnote 300 €, taška na notebook zn. MacBook Pro v hodnote 35 €, v ktorej sa nachádzala záhlavná pečiatka spoločnosti SAMVA, s.r.o., kompletné údaje spoločnosti SAMVA, s.r.o., výpis z obchodného registra, ďalej bol z obývačky miestnosti odcudzený iPhone 4S IMEI: 2629259 v hodnote 300 €, navigácia Garmin 2595 LMT v hodnote 100 €, externý mini HD v hodnote 50 €, zakladače a brožúry s fotogalériou rodiny, súkromnými dokumentmi a dokumentmi spoločnosti SAMVA, s.r.o., originál a náhradné kľúče od odcudzených áut, náhradné kľúče od auta Škoda Octavia I., ktoré odcudzené nebolo, diaľkové ovládania od garáže a od brány, 3 kusy kľúčov od vchodových dverí a brány, z kuchynskej linky páchatel odcudzil mikrovlnnú rúru nezisteného v. č. v hodnote 60 €, finančnú hotovosť v celkovej sume cca 60.000 EUR, ktorá bola uschovaná v troch balíčkoch v priestoroch spálne, z detskej izby odcudzil televízor Sony, LCD, uhlopriečka 63 nezisteného v. č. v hodnote 50 €, playstation nezisteného v.č. v hodnote 282 €, setup box značky skylink v hodnote 100 €, celý interiér rodinného domu páchatel pooblieval neznámou tekutinou, z priestorov dvoj garáže, ktorá sa nachádza v zadnej časti rodinného domu boli odcudzené: Škoda Octavia, I., VIN: B., rok výroby 2008, šedá metalíza, AC Kombi, 1.9 TDI, typ motora BLS, výbava elegance, v hodnote 8970 €, vlastníkom odcudzeného osobného motorového vozidla je spoločnosť SAMVA, s.r.o. so sídlom Sereď, Niklova č. 0/4346, motocykel BETA RR 2504T E1/00/0, VIN: M., typ motora B25, rok výroby 2009, červenej farby v hodnote 1000 €, motocykel GASGAS FSE450 ENDURO FS45/450/0, VIN: L., rok výroby 2007, červenej farby, typ motora FS45 v hodnote 1000 €, motocykel N. K. XX, rok výroby 2012, nezisteného v. č. oranžovo čierne biela v hodnote 500 €, vlastníkom motocyklov je O. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. K., L. P. XXX, z priestorov garáže boli odcudzené snežná fréza nezisteného v.č., filtrácia piesková na bazén nezisteného v. č. v hodnote 250 €, čerpadlo nezisteného v.č., čerpadlo zn. Alco v hodnote 250 €, vodárničku, vŕtačku, karbobrúsku a sady náradia v celkovej hodnote 1390 €, motorkárske oblečenie /nohavice 5 kusov, bundy 4 kusy, chrániče plastové na hrudník a chrbát 4 kusy, kolenačky 4 kusy, korytnačka chrániče 4 kusy, čižmy páry, prilby 6 kusov, okuliare 4 kusy/ v celkovej hodnote 2293 €, z rodinného domu odcudzili video káble, tenisky fotoalbumy, kalkulačku, fotoaparát, konzolu na TV a oblečenie /zimné bundy, lyžiarske nohavice, dámske kabelky, pánske obleky zn. Alan Delon/ v celkovej hodnote 6662,50 €, spreď domu bolo odcudzené nákladné vozidlo Citroen Jumper I., VIN: L., rok výroby 2005, typ motora

HY, žltej farby v hodnote 2840 €, vlastníkom vozidla spoločnosť SAMVA, s.r.o. so sídlom Sereď, Niklova č. 0/4346, spoločnosti SAMVA, s.r.o. so sídlom Sereď, Niklova č. 0/4346 vznikla škoda odcudzením vozidiel najmenej vo výške 11.810 €, O. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. K., L. P. XXX vznikla škoda odcudzením finančnej hotovosti a vecí z rodinného domu v celkovej výške najmenej 79.272,5 € a škoda poškodením domu vo výške najmenej 3.000 €,

v bode III.

obžalovaní H. B., A. B. a C. B. v presne nezistenom čase od 18.00 hod. dňa 10.09.2013 do 01.00 hod. dňa 11.09.2013 v obci Dolná Streda, na ulici Mlynskej číslo 222/A, si zadováženými kľúčmi odomkli vstupnú bránu a tak sa dostali na dvor oploteného areálu spoločnosti Slovenská vodárenská spoločnosť, a.s. Nitra, Odštepny závod Galanta, so sídlom Šaľa, ul. P. Pázmány číslo 4, kde z priestoru uzamknutej garáže odcudzili nákladné motorové vozidlo značky VW Caddy modrej farby, evidenčného čísla K., VIN číslo G. ako aj nákladné motorové vozidlo značky PEUGEOT BOXER bielej farby, evidenčného čísla K., VIN číslo L., v ktorých vozidlách sa nachádzali rôzne náradia ako vodomery, hydrantový nadstavec, požiarne hadice o dĺžke 25m, ponorné čerpadlá nezisteného typu a výrobného čísla, rozbrúsovacie píly 1 ks značky Husqvarna nezisteného výrobného čísla, 2 kusy kliešte Cobra 560, 4 kusy sada kľúčov, 3 kusy navíťavacia súprava, 8 kusov kliešťov, 2 kusy kľúče, 1 kus kľúče nastaviteľná sada, 3 kusy kľúče Butz, 1 kus nožnice PVC, 1 kus kľúč vidlicový, 2 kusy kladivo, 1 kus hasák, 1 kus nožnice na plast, 1 kus kliešte kombinované, 2 kusy račna, 2 kusy brašna montérska, 2 kusy kalové čerpadlo, 2 kusy škrtič PE, 2 kusy hasák Herkules, 2 kusy stupň. kľúč, 1 kus zverák Herkules, 1 kus stáčacie zariadenie, 1 kus hasák „Z“, 1 kus rebrík al., 1 kus rozbrusovacia píla HQ K 750, 1 kus elektrocentrála Honda, 5 kusov prilba, 5 kusov reflexná vesta, 5 kusov gumáky, 5 kusov rybárky, 5 kusov rukavice, 2 kusy kľúč hydrantový, 2 kusy kľúč prípojkový, 2 kusy hydrantový nadstavec, 1 kus hadica 2x25 m B 65, 1 kus fúrik, 2 kusy hľadač poklopov, 1 kus meter 5 m, 5 kusov odhrotovač, 2 kusy sekera malá, 2 kusy sekera veľká, 5 kusov lampa, jedna sada zimných pneumatík na vozidlo Peugeot Boxer, sada zimných pneumatík na vozidlo VW Caddy, 10 kusov nový vodomer 2,5 m³, 30 kusov starý vodomer 2,5 m³, čím poškodenej spoločnosti Slovenská vodárenská spoločnosť, a.s. Nitra, Odštepny závod Galanta, so sídlom Šaľa, ul. P. Pázmány číslo 4, IČO: 3655091, spôsobili škodu krádežou vo výške najmenej 23.562,95 € a poškodením poplachového systému garáže škodu vo výške 1.096,20 €,

v bode IV.

obžalovaní H. B., A. B. a C. B. v čase od 15.00 hod dňa 08.10.2013 do 06.45 hod dňa 09.10.2013 vykonali krádež v budove firmy Západoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s. Nitra, odštepny závod Galanta, Pazmaňa 4, Šaľa, tak, že pomocou drevenej dosky sa dostali k oknu miestnosti pokladne na prvom poschodí budovy, kde rozbili sklenenú výplň okna a po následnom vniknutí do miestnosti pokladne karbobruskou vyrezali dva štvorcové otvory vo dverách ohňovzdornej skrine, z ktorej odcudzili 11 kusov mobilných telefónov značiek Samsung Galaxy Fame v počte 5 kusov a Samsung S5610 v počte 6 kusov, stravné lístky v hodnote 301 € a finančnú hotovosť vo výške 315 €, čím krádežou spôsobili škodu vo výške najmenej 1.964,98 € a poškodením zariadenia, okien a dverí a ohňovzdornej skrine v budove škodu najmenej 3.102,03 €.

3. Za skutok pod bodom I. výroku o vine napadnutého rozsudku okresný súd odsúdil

- obž. A. B. podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s použitím § 38 ods. 2, § 37 písm. m), § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky; zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona a § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu v rámci súhrnného trestu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 4 (štyroch) rokov a následne postupom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 28.07.2014, sp. zn. OT/209/2014, právoplatný 28.07.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

- obž. D. E. podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s použitím § 38 ods. 2 § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky,

- obž. F. G. podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona účinného do 30.04.2022 za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na súhrnný trestu odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 1 (jeden) deň, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona

zaradil do ústavu na výkon trestu stavu so stredným stupňom stráženia, ďalej mu uložil podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona aj trest prepadnutia majetku s tým, že podľa § 59 ods. 2 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutého majetku stáva štát; zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Špecializovaného trestného súdu (ďalej len ŠTS), pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 14.01.2021, sp. zn. 4T/34/2020, právoplatný dňa 18.01.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad; tiež mu uložil podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

4. Za skutky pod bodmi I. až IV. výroku o vine napadnutého rozsudku okresný súd odsúdil obž. C. B. podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

5. U obž. A. B. za skutky pod bodmi I. až IV. výroku o vine napadnutého rozsudku okresný súd postupom podľa § 44 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože považoval nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Žilina zo 16.09.2016, sp. zn. 35Tk/2/2015, právoplatný 16.09.2016, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

6. Za skutky pod bodmi II. až IV. výroku o vine napadnutého rozsudku okresný súd u obž. H. B. podľa § 44 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože považoval nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava z 30.04.2015, sp. zn. 30T/141/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 29.10.2015, sp. zn. 6To/68/2015, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

7. Okresný súd súčasne poškodených postupom podľa § 288 ods. 1 Tr. por. s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

8. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní si prokurátorka ponechala lehotu na podanie odvolanie. Následne písomným podaním doručeným okresnému súdu 12. decembra 2024 zahlásila odvolanie čo do výroku o treste v neprospech všetkých obžalovaných.

8.1. Zahlásené odvolanie odôvodnila prokurátorka písomným podaním doručeným okresnému súdu 2. apríla 2025. V odvolaní, po zrekapitulovaní výroku a odôvodnenia napadnutého rozsudku, uviedla, že v dôsledku dĺžky súdneho konania okresný súd rozhodol v čase, keď nadobudol účinnosť zákon ustanovujúci miernejšie trestne sadzby, a teda tresty boli prospešnejšie pre obžalovaných. Ďalej prokurátorka uviedla, že dĺžka súdneho konania, ktorú okresný súd považoval za okolnosť prípadu opodstatňujúcu použitie mimoriadneho zníženia trestu, nebola determinovaná výlučne okolnosťami na strane súdu (zmeny v obsadení senátu), ale aj obštrukciami zo strany obžalovaných a obhajoby (zmarené hlavné pojednávania v dňoch 13.9.2016, 6.2.2018, 5.9.2019, 23.8.2022, 19.1.2023, 18.7.2023, 28.3.2024, 1.10.2024) a objektívnymi udalosťami (pandémia Covid-19 a zrušené hlavné pojednávania od 28.1.2021), navyše po poslednej zmene predsedu senátu v roku 2021 obžalovaní trvali na zopakovaní celého hlavného pojednávania, pričom dovtedy už riadne prebehlo 12 termínov hlavného pojednávania. Vychádzajúc zo záverov prezentovaných v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5To/14/2009 z 18.3.2010, sp. zn. 5To/4/2024 z 21.11.2024 a sp. zn. 1To/4/2020 z 27.7.2022 možno uzavrieť, že neprimeraná dĺžka trestného konania, bez zavinenia obžalovaných, môže byť dôvodom na mimoriadne zníženie trestu. Uvedené však nemôže bez ďalšieho platiť v situácii, ak k neprimeranej dĺžke konania došlo s prispením obžalovaných a vďaka tejto dĺžke konania došlo k zmierneniu trestných sadzieb, ktoré im za trestnú činnosť mohli byť uložené. Pokiaľ Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5To/4/2024 z 21.11.2024 uviedol, že po zrušení tretieho rozsudku prvostupňového súdu bolo odvolacím súdom prikázané, aby prvostupňový súd vec prejednal a rozhodol v inom zložení senátu, čo malo ten dôsledok, že vec bola prejednávaná na hlavnom pojednávaní odznova, trvanie nového konania do vydania napadnutého rozsudku prvostupňovým súdom sedem a pol roka, je objektívne neakceptovateľná doba, na tomto mieste je dôvodné uviesť, že po zmene v senáte v roku 2021 v tejto trestnej veci, po ktorej obžalovaní trvali na zopakovaní hlavného pojednávania, k rozhodnutiu došlo približne po troch rokoch a troch mesiacoch. Pokiaľ teda okresný súd poukázal, že v predmetnej trestnej veci sú okolnosti prípadu zdôvodňujúce mimoriadne zníženie trestnej sadzby, nevyhodnotil okolnosti prípadu komplexne, pretože obžalovaným bolo jeho rozhodnutím priznané dvojité zvýhodnenie. Najprv

znížením trestných sadziieb, ku ktorým došlo v priebehu trestného konania a následne mimoriadnym znížením trestov.

8.2. Vo vzťahu k trestu uloženému obž. F. G. prokurátorka uviedla, že podľa odôvodnenia rozsudku mu bol trest uložený podľa § 172 ods. 4 Tr. zák. účinného do 30.04.2022 za použitia okrem iného § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák., podľa ktorého súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a ktorý sa zvlášť významnou mierou podieľal na objasnení trestného činu korupcie podľa ôsmej hlavy tretieho dielu osobitnej časti tohto zákona, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 alebo obzvlášť závažného zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, alebo na zistení alebo usvedčení jeho páchatel'a tým, že poskytol v trestnom konaní dôkazy o takom čine, ak vzhľadom na povahu a závažnosť ním spáchaného trestného činu má súd za to, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania; znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby sa nesmie voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, o ktorom poskytol dôkazy v trestnom konaní. Žiadna skutočnosť predpokladaná v § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák. účinného do 30.04.2022 však z odôvodnenia rozsudku nevyplýva. Preto sa prokurátorka domnieva, že táto okolnosť bola obžalovanému priznaná v rozpore so zákonom. K opätovnému uloženiu trestu prepadnutia majetku okresný súd uviedol, že z úradnej činnosti má vedomosť o náleze Ústavného sudu Slovenskej republiky z 27.09.2023, sp. zn. PL. US 1/2021-164, ktorým ústavný súd vyslovil, že § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, avšak okresný súd vykladá tak, že súd je výrokom o treste v skoršom rozhodnutí viazaný a nemôže ho meniť, a to ani pri ukladaní súhrnného trestu. Pokiaľ nebol výrok o treste v rozhodnutí Špecializovaného trestného súdu zo dňa 14.01.2021 zrušený alebo zmenený, napr. prostredníctvom obnovy konania, tak je okresný súd pôvodným výrokom o treste viazaný, a preto z dôvodu ukladania súhrnného trestu prevzal aj uložený trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona. Prokurátorka je toho názoru, že výklad § 42 Trestného zákona prezentovaný konajúcim súdom nie je v súlade s podstatou súhrnného trestu a všeobecne záväznými účinkami nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 6 Ústavy SR. Podstatou úhrnného trestu (a rovnako súhrnného) je, že páchatel'ovi musí byť za zbiehajúcu sa trestnú činnosť uložený vždy len jediný a jednotný trest (jeden trest, ktorý môže vnútorne pozostávať z viacerých druhov trestu, napríklad popri peňažnom treste možno uložiť aj trest zákazu činnosti, avšak vždy ide z vonkajšieho hľadiska o jeden jednotný trest ukladaný za najťažší zo zbiehajúcich sa trestných činov). Obligatórna požiadavka na zrušenie uloženého trestu (§ 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona) má za následok, že súd musí o treste (vrátane viacerých druhov trestu) rozhodnúť opätovne. Ide teda o nové rozhodnutie o treste, ktoré musí spĺňať požiadavky stanovené aktuálne platným Trestným zákonom a zásad ukladania trestov v zmysle Trestného zákona. Vychádzajúc z § 2 ods. 1 Trestného zákona (zásada ukladania priaznivejšieho trestu) je potrebné uzavrieť, že súd ukladajúci trest prepadnutia majetku, ktorého podmienky boli novším zákonom zmenené v prospech odsúdeného, nie je možné v prípade F. G. uložiť a tento je rozhodnutím o súhrnnom treste bez ďalšieho zrušený. Uvedený postup nie je vylúčený existenciou možnosti postupovať v zmysle § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý umožňuje právoplatné rozhodnutie súdu o treste prepadnutia majetku, ktorý ešte nebol vykonaný, eliminovať žalobou na obnovu konania. Pokiaľ však bol odsúdenému právoplatne uložený trest prepadnutia majetku a tento bol uložením súhrnného trestu zrušený, nie je možné ho opätovne uložiť ani v prípade, keď súd rozhoduje podľa v tom čase platného Trestného zákona, pretože by išlo o negovanie všeobecnej záväznosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky a zásady ukladania priaznivejšieho trestu.

8.3. Prokurátorka ďalej argumentovala, že skutkami, za ktoré boli obžalovaní odsúdení, bola spôsobená škoda vo výške 123.808,66 € a ku škode odcudzením finančných prostriedkov určených na výplaty zamestnancov spoločnosti JASPLASTIK SK spol. s r.o. vo výške minimálne 122.494 € nedošlo len vďaka zadržaniu obžalovaných pred zrealizovaním pripravenej lúpeže. V čase spáchania skutku tak išlo o spôsobenie značnej škody a nedokonaný pokus s následkom značnej škody. Tak ako uviedol okresný súd v odôvodnení rozsudku, účelom trestu v zmysle § 34 Trestného zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Vzhľadom na to, že obžalovaní boli po spáchaní žalovaných skutkov právoplatne odsúdení za inú trestnú činnosť a trestné konania v iných veciach trvali aj v priebehu trestného stíhania v tejto veci, je zjavné, že pri trestoch uložených napadnutým rozsudkom vystupuje do popredia práve funkcia trestu ako generálna prevencia, teda trest má byť taký,

aby ostatných potenciálnych páchatelov odradil. Tresty uložené obžalovaným (okrem H. B., F. G. a A. B., ktorým už v minulosti boli uložené niekoľkoročné tresty odňatia slobody a tieto aj čiastočne vykonali) sú podmienené tresty, ktoré bez ohľadu na časový odstup od spáchania skutkov, nie sú pri rozsahu páchanej a pripravovanej trestnej činnosti schopné pôsobiť preventívne. Podľa údajov štatistického úradu Slovenskej republiky bola priemerná mzda v hospodárstve SR za rok 2024 vo výške 1.524 €, z čoho vyplýva čistá mzda vo výške 1.158 €. Vzhľadom na právnu kvalifikáciu trestnej činnosti, za ktorú boli obžalovaní odsúdení, konajúci súd do spoločnosti vyslal signál, že aj pri páchaní rozsiahlej majetkovej trestnej činnosti v rozsahu do 250.000 €, stačí v trestnom konaní využívať všetky svoje práva, pokiaľ sa dá, mariť hlavné pojednávanie svojou neúčastou tak, aby sa trestné konanie čo najviac predĺžilo, a potom mu vzhľadom na odstup času mohol byť uložený iba podmienený trest odňatia slobody.

8.4. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje prokurátorka uložené tresty za neprimerané a preto navrhla, aby ich odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil a o trestoch opätovne rozhodol sám.

9. Obž. F. G. sa práva na podanie odvolania výslovne vzdal. K odvolaniu prokurátorky sa nevyjadril ani sám, ani prostredníctvom svojho obhajcu.

10. Obž. A. B. odvolanie nepodal. K odvolaniu prokurátorky sa vyjadril prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Zuzana Csenkyovej písomným podaním doručeným okresnému súdu 24. apríla 2025. Vo vyjadrení uviedol, že z odvolania prokurátorky je prekvapený, nakoľko v priebehu konania táto súhlasila s tým, aby mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Poukázal na to, že žije mimo svojho trvalého bydliska, riadne pracuje, nedopúšťa sa trestnej činnosti, ani priestupkov a je úplne mimo akéhokoľvek protispoločenského konania. Navrhol preto, aby krajský súd ako súd odvolací odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

11. Obž. H. B. zahlásil voči rozsudku odvolanie, ktoré odôvodnil jednak vlastnoručne, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Miroslava Tokarčíka.

11.1. Vo vlastnoručne zdôvodnenom odvolaní uviedol, že hlavným dôkazom jeho viny je podľa napadnutého rozsudku výpoveď R. L., pričom súd na hlavom pojednávaní prečítal výpovede tohto svedka z prípravného konania z 20.11.2023, 21.11.2023 a 12.2.2024. Tento postup považuje obžalovaný za nezákonný, nakoľko R. L. v tom čase nemohol byť vypočúvaný ako svedok. Nezákonná výhoda, ktorú svedok L. dostal, mohla značne ovplyvniť ako bude o skutkoch vypovedať. Následná reakcia NAKY zobrať spis od OR PZ Galanta a dať to pod seba bolo iba preto, aby skutky mohli nadkvalifikovať ako organizovaná skupina a L. mohlo byť odložené vznesenia obvinenia. Obžalovaný sa domnieva, že všetky vykonané dôkazy po vypočutí svedka L. sú sčasti nezákonné a žiada, aby to krajský súd preskúmal.

11.2. V odvolaní zdôvodnenom prostredníctvom obhajcu JUDr. Miroslava Tokarčíka obžalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný a jeho odôvodnenie za nedostatočné. V odôvodnení chýba presvedčivá úvaha súdu, ako sa k svojím záverom dopracoval, z pohľadu obžalovaného je arbitrárny, keďže je postavený len na výpovedi jediného svedka R. L.. V prvom rade poukázal na to, že tento svedok ani nebol v konaní riadne vypočutý a bola čítaná len jeho výpoveď z prípravného konania. V druhom rade táto osoba nie je ani žiadnym svedkom a fakticky v takom postavení ani nikdy nebol a ani nemohol byť. R. L. mohol byť od začiatku trestného konania iba v postavení podozrivého alebo obvineného. Paradoxne nebol a nie je ani v jednom postavení a vypovedal v pozícii svedka, pričom aj na podklade jeho výpovede je zrejmé, že musel byť minimálne v postavení podozrivého, ak je to čo tvrdí pravda. V konaní pred súdom, konkrétne na HP konanom 4.4.2023, boli čítané jeho zápisnice z 20.11.2013, 21.11.2013 a 12.02.2014, ktoré robil v postavení svedka. Čo je však podstatné R. L. bolo neskôr dňa 15.04.2014 OČTK odložené vznesenie obvinenia podľa § 205 ods. 1 Trestného poriadku.

Obžalovaný sa domnieva, že po tomto odložení vznesenia obvinenia R. L. sa jeho výpovede mali opakovať. R. L. totiž v čase svojich výpovedí požíval nezákonný benefit v podobe svojej absolútnej beztrestnosti a vypovedal účelovo. Takto získaný dôkaz je nezákonným dôkazom v zmysle § 119 ods. 5 Tr. por. a nemôže byť použitý pred súdom a už vôbec na ňom nemôže byť založené rozhodnutie súdu o vine inej osoby. Z vyššie uvedenou skutočnosťou sa súd v napadnutom rozsudku nevysporiadal a nereflektoval na skutočnosť, že niekto vypovedá účelovo pod sľubom jeho neskoršej beztrestnosti a jeho výpoveď nekriticky preberá hoci bola získaná v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku a je nanajvýš účelová.

11.3. Obžalovaný v tomto smere poukázal na aj na novšiu judikatúru a súdnu prax NS SR a ESLP, napr. na rozsudok vydaný ESLP zo dňa 15.12.2022 vo veci Vasaráb a Paulus proti SR - odsúdenie založené na nepreverených svedeckých dôkazoch obžaloby a ignorovaní dôkazov obhajoby. V tomto prípade ESLP zdôraznil, že kľúčoví svedkovia obžaloby boli potenciálne sami zapletení do rôznych skutkových okolností v pozadí veci a že tvrdenie prvého sťažovateľa, že mohli obviňovať sťažovateľov výmenou za beztrestnosť nemalo za následok žiadne kroky v rámci vyšetrovania (a to ani vo svetle neskorších tvrdení

svedkov obžaloby, že boli donútení, aby obvinili druhého sťažovateľa). V tomto smere ESLP opätovne zdôraznil, že použitie výpovedí svedkov, poskytnutých výmenou za beztretnosť alebo iné výhody, môže vyvolať pochybnosti o spravodlivosti konania proti obvinenému a môže vyvolať zložité otázky z hľadiska toho, že vzhľadom na ich samotnú podstatu môžu byť takéto výpovede zmanipulované a môžu byť urobené výlučne s cieľom získať výhody ponúkané výmenou alebo z dôvodu osobnej pomsty. Riziko, že osoba môže byť obvinená a súdená na základe neoverených tvrdení, ktoré nemusia byť nevyhnutne nezaujaté, sa preto nesmie podceňovať. Z uvedeného rozsudku ESLP vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní by nemali zotrvať na takej aplikačnej praxi, keď v trestných veciach vychádzajú len z jednej vyšetrovacej verzie, vo vzťahu ku ktorej vykonajú dôkazy, pričom relevantným návrhom obhajoby, ktoré by mohli spochybniť túto vyšetrovaciu verziu nedajú žiadny priestor v dokazovaní a návrhy obhajoby sú zamietané len formálne, či všeobecne. Z hľadiska Dohovoru, ale aj Trestného poriadku je neprijateľné, aby sa následne v konaní pred súdom vykonávali iba vybrané dôkazy navrhnuté obžalobou a aby obhajobe bolo bránené spochybňovať, či preverovať tieto dôkazy vlastnými dôkazmi. To platí o to viac, ak obvineného usvedčujú iba svedecké výpovede, z ktorých väčšina je len tzv. dôkaz z počutia a keď ide o svedkov, ktorí majú motiváciu spolupracovať s políciou, nakoľko sú sami podozriví zo spáchania trestnej činnosti. Výpoveď svedka nie je možné považovať za fakt, či skutkové tvrdenie a to len preto, že vypovedá v prospech obžaloby, ale je nutné ponechať priestor obhajobe, aby túto výpoveď mohla spochybniť. Kontradiktórny proces v konaní pred súdom totiž neznamená len rekapituláciu dôkazov obžaloby, ktoré boli získané v prípravnom konaní a ich ochranu pred spochybňovaním, či vyvrátením zo strany obhajoby zamietaním jej relevantných návrhov na doplnenie dokazovania.

11.4. Vo svetle uvedeného a vykonaného dokazovania považuje obžalovaný rozhodnutia o svojej vine za nezákonné a arbitrárne. Na podklade uvedeného má za to, že mal byť v zmysle zásady in dubio pro reo spod obžaloby oslobodený podľa ustanovenia § 285 písm. c) Tr. por. Vzhľadom na tieto závažné skutočnosti žiadal odvolací súd, aby po preskúmaní napadnutý rozsudok zrušil podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. a podľa ust. § 322 ods. 1 Tr. por. mu vec vrátil

na opätovné prejednanie a rozhodnutie alebo podľa ust. § 322 ods. 3 Tr. por. aby sám rozhodol tak, že ho podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

12. Obž. E. zahlásil po vyhlásení rozsudku voči nemu ihneď odvolanie čo do výroku o vine, treste aj konaní, ktoré predchádzalo. Zahlásené odvolanie odôvodnil jednak vlastnoručne, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jána Janušku.

12.1. Vo vlastnoručne odôvodnenom odvolaní uviedol, že k posudzovanému obdobiu spolčenia, organizovania, plánovania a prípravy lúpežného prepadnutie od 16.10.2013 do 15.11.2013 neboli vyprodukované žiadne usvedčujúce dôkazy a teda to, čo mal okresný súd dôkladne zdôvodniť, iba svojvoľne konštatuje. V prejednávanom prípade boli realizované odposluchy telefonických hovorov všetkých obžalovaných v období od 16.10.2013 do 14.11.2013 a zároveň bolo realizované sledovanie osôb obžalovaných. Z realizovaného odpočúvania telefonických hovorov a sledovania osôb vyplynul záver, že obžalovaní sa medzi sebou poznajú, komunikujú spolu ale vo vzťahu k prejednávanému skutku neboli zaznamenané žiadne dôkazy inkrimujúceho charakteru týkajúceho sa obdobia od 16.10.2013 do 14.11.2013. Zaznamenané telefonické hovory a výstupy zo sledovania osôb obžalovaných je potrebné považovať za exkulpatórne dôkazy, pretože v podstate všetkých obžalovaných vyvíňujú zo spolčenia, organizovania, plánovania a prípravy lúpežného prepadnutia v období od 16.10.2013 do 14.11.2013.

12.2. Ďalej je mu kladené za vinu, že dňa 15. 11.2013 mal spolu s F. G. v Galante monitorovať a sledovať vozidlo Škoda Octavia patriace firme LARGO SK, ktoré prevádzalo finančnú hotovosť určenú na výplaty zamestnancov firmy JASPLASTIK SK, pričom počas celej doby sme mali prostredníctvom vysielaciek dávať pokyny a informácie o pohybe tohto vozidla ďalším nezisteným páchatelom a obžalovaným C. B., A. B. a A. B., ktorí mali vykonať prepád tohto vozidla (...) Tieto skutkové zistenia okresný súd opiera o záznamy zo sledovania a o odpočúvanú komunikáciu z vysielaciek. Predovšetkým je potrebné uviesť, že v odpočúvanej komunikácii z vysielaciek nie je zaznamenaný jeho hlas, on so spoluobvinenými prostredníctvom vysielaciek nekomunikoval a nemôže za obsah komunikácie niesť zodpovednosť. Pokiaľ okresný súd tvrdí, že nezistil žiadne dôvody, ktoré by spochybňovali zákonnosť odpočúvania rádiofrekvencie 447,8 MHz, s tým záverom sa nestotožňuje. Podľa neho odpočúvanie komunikácie prostredníctvom vysielaciek nemá oporu v Tr. por., preto sú tieto záznamy nezákonné a procesne nepoužiteľné.

12.3. Bez ohľadu na vyššie uvedené obžalovaný tvrdí, že odpočúvanie komunikácie prostredníctvom vysielaciek ho neusvedčuje zo spáchania trestného činu. Dal do pozornosti odvolacieho súdu vetu na str. 16 a 17 rozsudku: „...v čase 15:50 D. E. z vozidla vystúpil, pozoroval okolie a firmu Largo, a potom v čase 16:45 hod. pokračovali v jazde za vozidlom Škoda Octavia bielej farby, s nápisom Largo, jeho

ďalšia činnosť nebola zistená a neskôr bol zadržaný príslušníkmi ÚOU (Útvar osobitného určenia-zložka Polície SR)." Ide o klasické policajné intrigy a selekciu dôkazov s cieľom navodiť dojem sledovania predmetného vozidla pričom, keď skutok došiel do finálnej časti, policajti jeho „ďalšiu činnosť“ už nezisťujú a neskôr ho zadržia a obvinia z pokusu o lúpež. V odôvodnení rozsudku zjavne chýba pregnantné zhodnotenie skutočnosti, prečo policajti nezisťovali jeho „ďalšiu činnosť“. Argumentačná rovina v odôvodnení rozsudku je veľmi plytká, selektívna, pričom súd sa v rozsudku v dostatočnej miere nevysporiadal s uplatnenou obranou obžalovaných po skutkovej a ani právnej stránke (I. ÚS 296/2022, Nález Ústavného súdu SR). Nie je možné doplniť chýbajúcu mozaiku prípadu, tým, že súd je vnútorne presvedčený, že sa prejednávany skutok stal, a že ho spáchal on, pretože vnútorné presvedčenie súdu je väčšie ako jeho presvedčenie potvrdzujúce dôkazy (primerane Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 509/2015 z 19.01. 2016).

12.4. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5To 17/2009 z 25.02.2016 uviedol: „súd nemôže vyvodzovať náležité zistenia skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti, pokiaľ pripadá do úvahy, aj iný priebeh skutkového deja. Pokiaľ ostanú, po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov, v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného.“ Konštatovanie okresného súdu, že sa dopustil pokusu o lúpež je založené na domnienkach a nie na dôkazoch. Okresný súd svoje skutkové závery v tomto smere neoprel o vykonané dôkazy a ich správne zhodnotenie, ale o domnienky nepodložené výsledkami vykonaného dokazovania. V dôsledku obmedzených prostriedkov ľudského poznania nikto nemôže dospieť k absolútne istému poznaniu o existencii, či neexistencii nejakého skutkového stavu a vždy sú mysliteľné možnosti, že rozhodné skutočnosti nenastali alebo nastali inak. Kto pochopí medze ľudského poznania, nemôže nikdy predpokladať, že by mohol byť bez akýchkoľvek pochybností presvedčený o existencii nejakého deja, a že jeho omyl je absolútne vylúčený. Preto v ľudskom živote platí vysoký stupeň pravdepodobnosti, ktorý vzniká pri starostlivom využití dostupných prostriedkov poznania a možno ho preto považovať za pravdu. V trestnom konaní sa za pravdu považuje, čo bolo dokázané najvyšším stupňom pravdepodobnosti, čo však vôbec neznamená, že to aj pravdivé musí byť, respektíve, že to čo vyplýva z dôkazov ako logické a pravdepodobné, musí byť naozaj v súlade so skutkovým dejom tak, ako sa v minulosti odohral. Povedať o niečom, že je pravdivé, musí potom znamenať, že ju (pravdu) možno verifikovať, že je v súlade so všetkými presvedčeniami alebo, že sa s realitou zhoduje. Ak však všetko hovorí, v prospech istej hypotézy a nič proti nej, nemusí to znamenať, že je pravdivé, nakoľko ona sa len zhoduje s faktami, ale neznamená to, že je (ale musí byť) aj pravdivé a nepochybné.

12.5. Na základe vyššie uvedených skutočností s plnou vážnosťou a zodpovednosťou obž. E. vyhlásil, že je nevinný, a že sa nedopustil skutku v bode 1 napadnutého rozsudku, ktorý sa mu kladie za vinu. Žiadal preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby z dôvodu, že sa tento skutok nestal, alternatívne, aby vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

12.6. V odvolaní zdôvodnenom prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Janušku obž. E. uviedol, že mu vykonaným dokazovaním vina preukázaná nebola, spáchanie skutku popiera, z ostatných spoluobžalovaných pozná iba H. B. a F. G.. S ďalšími sa v živote nestretol. Je preukázané, že sa s obžalovaným F. G. stretol dňa 15.11.2013 a že spolu sa vozili vo vozidle Škoda Fabia po Galante a Sereďi. G. viezol aj domov do P. a že parkovali aj pred Lidlom, kde obžalovaný G. čakal na osobu, ktorá mu bola dlžná peniaze, avšak popiera, že by niekoho alebo niečo sledoval a dohadoval niečo s niekým cez vysielacku. Jeho výpoveď potvrdil aj obž. G., ktorý taktiež uviedol, že dôvodom parkovania pred Lidlom bolo stretnutie s osobou, ktorá mu dlhovala peniaze. Žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že obžalovaní parkovali pred Lidlom za účelom sledovania firmy Largo SK a že sledovali auto prevádzajúce z tejto firmy finančnú hotovosť. Obž. G. vystúpil z jeho vozidla ešte pred Lidlom, obž. E. preparkoval vozidlo za obchodný dom Univerzál a išiel do mesta, kde ho asi po 100 metroch prepadli príslušníci PZ a zaistili ho. Z takto vykonaného dokazovania, zo zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní a potom ani na hlavnom pojednávaní nevyplýva, že by sa spojil s ostatnými obžalovanými a prijal akúkoľvek úlohu na plánovanom lúpežnom prepadaní. Preto je tento výrok rozsudku nesprávny a nezákonný. Z toho vyplýva, že aj trest ktorý mu bol uložený, je nezákonný. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., preto že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a sám rozhodol tak, že ho podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodí, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

13. Obž. B. si ponechal lehotu na podanie odvolania. Následne zahlásil písomným podaním doručeným okresnému súdu 12. decembra 2024 odvolanie čo do výroku o vine, treste a aj voči konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. Odvolanie odôvodnil dodatočným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Petra Odehnala s tým, že napadnutý rozsudok v celom rozsahu

považuje za nesprávny, predchádzali mu podstatné chyby konania, je založený na nesprávne zistenom skutkovom stave, vykonané dôkazy boli získané nezákonne a v konaní bolo závažným spôsobom porušené právo na obhajobu.

13.1. Pokiaľ ide o bod 1/ výroku, v tejto časti je napadnutý rozsudok založený na nesprávne zistenom skutkovom stave a na nesprávnom hodnotení vykonaných dôkazov, čo viedlo aj k nesprávnej právnej kvalifikácii skutku. Podľa napadnutého rozsudku bol podstatným dôkazom pre ustálenie viny prepis záznamu rádiovkej prevádzky, t.j. komunikácie prostredníctvom vysielačiek, ktoré mali používať páchatelia, pričom súd aj cituje niektoré rozhovory, ktoré z uvedeného prepisu vyplývajú. K uvedenému však obž. B. namieta, že on s nikým prostredníctvom vysielačky nekomunikoval, nedohováral sa a nedával žiadne pokyny. Skutočnosť, že mal byť v niektorých hovoroch spomenutý prezývkou, nemôže sama o sebe zakladať jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Vo vzťahu k predmetom, ktoré boli zaistené v motorovom vozidle Škoda Octavia Combi, EČV: K. - drevený hranol, čierna látková kukla, čierna pletená kukla, igelitová taška s obsahom „Ježkov“, 80 ks ježkov, fľaša s benzínom, uviedol, že napadnutý rozsudok považuje uvedené predmety za zbrane, ktoré mali byť použité pri lúpežnom prepadaní, čím odôvodňuje právnu kvalifikáciu skutku aj podľa § 188 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., teda skutok spáchaný závažnejším spôsobom konania, so zbraňou. Záver o tom, že tieto predmety mali byť použité na spáchanie stíhaného skutku však nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu a jedná sa len o domnienku. Pôvodná právna kvalifikácia skutku ako spáchaného so zbraňou, bola určená v štádiu pred začatím trestného stíhania na základe podnetu na trestné stíhanie zo 16.10.2013, kde je vyslovene uvedené, že páchatelia majú použiť „presne nestotožnené guľové zbrane“, teda právna kvalifikácia „so zbraňou“ bola od začiatku odôvodňovaná domnienkou, že sa má jednáť o strelné zbrane. Táto domnienka sa po zadržaní nepotvrdila, preto ďalej uvedená právna kvalifikácia stratila opodstatnenosť a je nedôvodná. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku aj podľa § 188 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i) T. zák., spáchanie činu organizovanou skupinou namietal, že v konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývali skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku v slovách „... spoločili, organizovali, plánovali, pripravovali lúpežné prepadnutie...“. Obž. B. je toho názoru, že všetky tieto okolnosti, ktoré spočívajú v spolčení, organizovaní, plánovaní a pripravovaní, musia byť preukázané vykonaným dokazovaním, z ktorého takéto závery vyplynú. V tejto veci však nikto z vypočutých osôb, ani obžalovaní, ani svedkovia (dokonca ani spolupracujúci svedok R. L.) neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali takýmto skutkovým záverom. Následne aj použitá právna kvalifikácia aj podľa § 188 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. je nedôvodná. Skutkový záver, že vo vozidle s nápisom LARGO sa mala nachádzať hotovosť vo výške najmenej 122.494 €, nebolo preukázané žiadnymi dôkazmi a naopak, z dokazovania vyplýva, že takáto suma sa vo vozidle ani nemala nachádzať, pretože na to nebol žiadny dôvod. Skutková okolnosť spočívajúca v zistení, či sa vo vozidle niečo nachádza alebo nie, sa dokazuje obhliadkou alebo prehliadkou motorového vozidla. Po zadržaní obžalovaných orgánom činným v trestnom konaní nič nebránilo vykonať obhliadku vozidla s nápisom LARGO, na ktorú by určite súhlas vlastníka dostali. Takáto obhliadka však vykonaná nebola. Jedine takýto úkon by mohol jednoznačne určiť, či sa vo vozidle nachádzala hotovosť alebo nie, prípadne v akej výške sa tam nachádzala. Keďže skutok objasňovala NAKA, ťažko považovať uvedený nedostatok za náhodné opomenutie vykonať obhliadku s cieľom zdokumentovať podstatnú skutkovú okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Obhajoba je toho názoru, že obhliadka vozidla LARGO nebola vykonaná cielene, pretože vo vozidle sa takáto hotovosť nenachádzala. Konateľ spoločnosti LARGO O. K. počas celého obdobia trestného stíhania žiadnym spôsobom nepreukázal, že vo vozidle sa mala takáto hotovosť nachádzať, nepreukázal pôvod uvedených peňazí, ani ich údajný zdroj. Obhajoba toto namietala od prípravného konania. To, že vo výpovedi uviedol, že táto hotovosť sa vo vozidle nachádzala, nepostačuje na vyvodenie záveru o tom, že má pravdu a že následne bude zodpovedať za to, čo nie je skutočnosťou. K žalovanej sume 122.494 € súd dospel tak, že sčítal všetky výplaty podľa výplatnej listiny za mesiac október 2013 predloženej O. K.. Podľa napadnutého rozsudku mali byť cieľom skutku peniaze určené na výplatu zamestnancov spoločnosti LARGO, ktorí pracujú v spoločnosti JASPLASTIK. Na výplatných listinách predložených O. K. sa však nachádzajú aj mená osôb, ktoré nie sú zamestnancami. LARGA a nepracujú v JASPLASTIKU, napríklad na jednej výplatnej listine je uvedená spoločnosť GENTUZA, na ďalšej nie je uvedené nič. Na výplatnej listine LARGO sú uvedení zamestnanci, ktorým je na výplatu určená celková suma 7.452,07 €. Podľa výplatnej listiny LARGO, bola v deň skutku vyplatená mzda trinástim zamestnancom v celkovej sume 1.329,66 €. Svedkyňa C. N. na výsluch v prípravnom konaní, ktorý sa konal 26.3.2014 (teda 4 mesiace po skutku), priniesla totožnú výplatnú listinu. Z výpovedí zamestnancov LARGO zároveň vyplýva, že v deň skutku mali dostať výplatu tí zamestnanci, ktorí práve končili alebo začínali smenu v JASPLASTIKU, teda nie všetci ktorí sú uvedení na výplatnej listine. Z výpovede svedka O. K. vyplýva, že v deň skutku mala byť vyplatená

výplata jednej smene zamestnancov a nevie akú sumu do vozidla naložil. Zo súhrnu týchto dôkazov vyplýva, že v obžalobe uvedená suma 122.494 € sa vo vozidle ani nemala nachádzať. Bolo by nelogické naložiť do vozidla 122.494 € s vedomím, že pre výplatu si prídu iba zamestnanci končiacej smeny, pre ktorých je určená celková suma 1.329,66 €, ktorá bola v ten deň na mieste aj skutočne vyplatená. Z uvedeného by tiež vyplývalo, že zvyšných 60 osôb podľa výplatnej listiny označenej ako LARGO si pre výplatu neprišlo vôbec, čo považuje za značne nepravdepodobné. Skutočnosti uvedené v napadnutom rozsudku, že svedkyne N. a A. nasáčovali cca 130.000,- €, teda nachystali výplaty pre mnohých ďalších ľudí, neznamena, že táto suma sa vo vozidle nachádzala, resp. mala nachádzať. Skutok je tak nadkvalifikovaný, pretože práve nedôvodne uvedená suma peňazí predstavuje okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 188 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

13.2. Obž. B. ďalej namietal, že z odôvodnenia na strane 24 druhý odsek napadnutého rozsudku vyplýva, že „...k samotnej realizácii prepadu nedošlo, teda nedošlo k dokonaniu trestného činu, ale len k jeho príprave, preto súd skutok právne kvalifikoval s poukazom na § 14 ods. 1 Trestného zákona.“ Vo výroku napadnutého rozsudku, je skutok posúdený ako spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, nie v štádiu prípravy, ako uvádza súd v odôvodnení. Jedná sa o rozpor medzi výrokom a odôvodnením napadnutého rozsudku. Z vecnej stránky, zo skutkovej vety vyplýva, že skutok, ktorý je v nej uvedený, nedospel do štádia pokusu, ale môže sa jednať iba o prípravu v zmysle § 13 ods. 1 Trestného zákona. Nikto z obžalovaných nekonal tak, že by to smerovalo bezprostredne k dokonaniu trestného činu. Pokiaľ osoby, ktoré podľa napadnutého rozsudku mali vykonať samotné prepadnutie, sedeli vo vozidle Škoda Octavia, EČV: K. na parkovisku pred firmou JASPLASTIK a zároveň boli zadržaní v čase, kedy sa vozidlo s označením LARGO na mieste ešte nenachádzalo, nemohli sa tieto osoby dopustiť konania, ktoré by mohlo bezprostredne smerovať k dokonaniu činu, pretože predmet údajného prepadnutia, sa v tomto čase na tomto mieste nenachádzal. Skutok je tak nesprávne právne kvalifikovaný ako pokus, hoci zo skutkovej vety vyplýva, že mohol dospieť len do štádia prípravy.

13.3. Obž. B. ďalej namietal, že prehliadka motorového vozidla Škoda Octavia Combi, EČ K., bola vykonaná nezákonne, pretože na príkaze na prehliadku ktorý vydal vyšetrovateľ dňa 15.11.2013 pod č. p. PPZ-NKA-PZJ2-V-605/2013, sa nachádza doložka prokurátora, podľa ktorej nesúhlasí s vykonaním prehliadky. Prehliadka tak bola vykonaná v rozpore s § 101 ods. 1 Trestného poriadku. K uvedenému bol obhajobou predložený dôkaz - predmetný príkaz na prehliadku odfotený pri nazeraní do spisu dňa 5.12.2013, teda 20 dní od vydania príkazu. Tieto listiny boli na hlavnom pojednávaní čítané. K tejto námietke súd nezaujal žiadne stanovisko, hoci sa jedná o námietku podstatného významu. Uvedené bolo namietané prvý krát písomne v podaní označenom ako „uplatnenie nároku na vrátenie zaistených vecí“ zo dňa 27.3.2014. Vyšetrovateľ mu zaslal odpoveď zo dňa 31.3.2014, v ktorej uviedol, že obhajca fotil rovnopis spisu, kde omylom nebola začiarknutá predpona „ne“ v danom príkaze a že v originály spisu sa nachádza príkaz bez takejto písárskej chyby. Tieto tvrdenia však nie sú pravdivé. Z porovnania obhajobou predloženého príkazu foteného dňa 5.12.2013 a originálu príkazu nachádzajúceho sa v súdnom spise vyplýva, že sa jedná o tú istú listinu, s tým rozdielom, že na tej v spise je už predpona „ne“ prečiarknutá. Keďže prehliadka motorového vozidla Škoda Octavia Combi, EČ K. bola dňa 15.11.2013 vykonaná s výslovným písomným nesúhlasom prokurátora, bola vykonaná nezákonne. Všetky veci zaistené prehliadkou uvedeného vozidla - motorové vozidlo Škoda Octavia, drevený hranol, kladivo, fľaša so zapaľovačom a tekutinou, ježkovia, kukly, boli zaistené nezákonne.

13.4. V ďalšej časti odvolania obž. B. brojil proti výrokom o vine v skutkoch II., III., IV. napadnutého rozsudku. Tieto boli založené na výpovedi svedka R. L., ktorého výpoveď aj súd označuje ako kľúčový a rozhodujúci dôkaz. Konkrétne na hlavnom pojednávaní dňa 4.4.2013 súd prečítal výpoveď svedka R. L. z prípravného konania zo dňa 20.11.2013, 21.11.2013, 12.2.2014, ktoré výpovede realizovala vyšetrovateľka OKP OR PZ v Galante pred spojením vecí na spoločné konanie. Čítanie tejto výpovede svedka L. považuje obžalovaný za nezákonný postup, čo obhajoba namietala počas hlavných pojednávaní už pred vykonaním tohto dôkazu. Vzhľadom k tomu, že súd sa s námietkou o nezákonnosti vykonania výsluchov svedka L. nevysporiadal dostatočne, považuje za potrebné tieto námietky zopakovať. Obhajoba namieta, že R. L. nie je svedkom trestnej činnosti, ktorú popisuje, ale je jej spolupáchateľom. Toto tvrdenie vyplýva zo samotného obsahu výpovede R. L.. Vzhľadom k tomu mala už vyšetrovateľka OKP OR PZ v Galante vzniesť obvinenie za predmetné skutky aj R. L., čo však neurobila a poskytla mu tým nezákonnú výhodu spočívajúcu v jeho beztrestnosti výmenou za to, že bude usvedčovať obvinené osoby. Keďže obhajoba takýto postup namietala už v prípravnom konaní, OČTK sa s námietkou vysporiadali takto:

a) rozhodli tak, že NAKA si spis s krádežami (pozn. skutky II., III., IV. napadnutého rozsudku) vyžiadala od OR PZ Galanta,

b) vyšetrovateľ NAKA spojil vec pod bodom I. s vecami pod bodmi II., III., IV. na spoločné konanie uznesením zo dňa 14.4.2014,

c) následne vyšetrovateľ NAKA dňa 15.4.2014 zmenil právnu kvalifikáciu skutkov II.,

III., IV., teda túto vec účelovo nadkvalifikoval aj podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. - skutky spáchané organizovanou skupinou,

d) aby mohol následne dňa 15.4.2014 vydať záznam podľa § 205 ods. 1 Tr. por. o dočasnom odložení vznesenia obvinenia R. L., ktorým záznamom potvrdil opodstatnenosť námietky obhajoby, že R. L. je páchatelom skutkov krádeží pod bodmi II., III., IV. napadnutého rozsudku.

13.5. Účelové nadkvalifikovanie krádeží aj na zločin podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. - skutky spáchané organizovanou skupinou, bolo potvrdené aj výrokom napadnutého rozsudku, kde súd túto právnu kvalifikáciu skutku nevzhladol a vypustil ju. Postup, ktorý zvolili OČTK v prípravnom konaní, teda dočasné odloženie vznesenia obvinenia R. L. záznamom z 15.4.2014, bol však realizovaný až po všetkých výpovediach R. L. v prípravnom konaní, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané ku skutkom v bodoch II., III., IV. rozsudku. Jednalo sa o výpovede z dní 20.11.2013, 21.11.2013, 12.2.2014, na ktorých súd založil výrok o vine. V čase týchto výpovedí požíval R. L. nezákonný benefit v podobe absolútnej beztrestnosti, teda nemal ani vznesené obvinenie, ani dočasne odložené vznesenie obvinenia. Preto obhajoba považuje výpovede R. L. z prípravného konania z 20.11.2013, 21.11.2013, 12.2.2014 za nezákonný dôkaz vykonaný v rozpore s § 119 ods. 3, ods. 5 Trestného poriadku a tento dôkaz je nepoužiteľný. S touto námietkou sa súd v napadnutom rozsudku nevysporiadal dostatočne, pretože nedal odpoveď na podstatu tejto námietky. Súd sa v podstate vyjadril len tak, že môže rozhodovať o vine iba vo vzťahu k osobe, na ktorú je podaná obžaloba a nemá vplyv na to, komu bude vznesené obvinenie, resp. na koho bude podaná obžaloba. S týmto konštatovaním sa síce obž. B. stotožňuje, ale zároveň uvádza, že nedáva odpoveď na namietaný nezákonný benefit, ktorý bol R. L. poskytnutý. Keďže výrok o vine bol založený na výpovedi R. L., je nevyhnutné vyjadriť sa aj k obsahu jeho výpovede čítanej na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ ide o skutky v bodoch II., III. napadnutého rozsudku, z obsahu výpovede svedka R. L. nevyplýva žiadna spojitosť s osobou obž. B.. Pri popisovaní skutkových okolností k týmto skutkom ho nikdy vo svojej výpovedi ani nespomenul. Popisoval výlučne stretnutia s H. B.. Nikdy s ním o týchto skutkoch nehovoril, nestretol sa s ním. R. L. podľa jeho výpovede nebol osobne prítomný pri skutkoch pod bodmi II. a III. a uviedol že nevie kto konkrétne tieto skutky spáchal. V skratke možno uviesť, že svedok R. L. ani nikto iný, obž. B. s týmito skutkami krádeží nespája a neuvádza, že by mal byť páchatelom. Obž. B. namietal, že súd jeho vinu zo spáchania skutkov v bodoch II., III., IV. založil najmä na tom, že konštatoval spojitosť týchto skutkov s obž. A. B., A. B., H. B. so zápisnicou o domovej prehliadke zo dňa 15.11.2013 v rodinnom dome na ulici K. P. XXXX/XX L. K., kde bývali B. (pozn. strana 35 posledný odsek napadnutého rozsudku). Pri tejto domovej prehliadke boli nájdené niektoré veci pochádzajúce z uvedených krádeží. Obž. B. zdôraznil, že on býval s matkou, nevlastným otcom a sestrou na J. XXXX/XX L. K., že u neho v dome boli dňa 15.11.2013 vykonané dve domové prehliadky, pri ktorých neboli zaistené žiadne veci súvisiace s trestnou činnosťou. Dňa 15.11.2013 od 9,15 hod. vykonal domovú prehliadku na J. XXXX/XX L. K. vyšetrovateľ OKP OR PZ v Galante ku krádežiam v bodoch II., III., IV. rozsudku, pričom nezaistil žiadne veci, pretože žiadne veci z týchto krádeží nič nemal. Dňa 15.11.2013 od 19,25 hod. vykonal domovú prehliadku u neho na J. XXXX/XX L. K. vyšetrovateľ NAKA ku skutku pod bodom I., ktorý zaistil jednu kuklu. Zo záverov vyplývajúcich z domových prehliadok vykonaných v jeho domácnosti vyplýva, že sa u neho nenašli žiadne veci pochádzajúce z krádeží v bodoch II., III. IV. rozsudku, teda výsledky domovej prehliadky ho s týmito skutkami žiadnym spôsobom nespájajú.

Z napadnutého rozsudku nevyplýva žiadny dôkaz a žiadna úvaha súdu, na základe ktorej by mohol byť uznaný za vinného zo spáchania skutkov v bodoch II. a III. napadnutého rozsudku. Odôvodnenie výroku o vine je uvedené na stranách 35 a 36 rozsudku, pričom mi nie je zrejmé, prečo bol uznaný za vinného zo spáchania týchto skutkov. Pri skutku pod bodom IV. napadnutého rozsudku, je vina založená výlučne na výpovedi svedka R. L., kde poukazuje na predchádzajúce body toho odvolania, kde namieta zákonnosť jeho výpovede.

13.6. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obž. B. navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. napadnutý rozsudok vo vzťahu k nemu zruší v celom rozsahu a rozhodne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. tak, že vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

14. K odvolaniu prokurátorky sa obž. B. vyjadril písomne prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení uviedol, že odvolanie prokurátorky považuje za nedôvodné. K tvrdeniu o zmarených hlavných pojednávaniach v dňoch 13.9.2016, 6.2.2018, 5.9.2019, 23.8.2022, 19.1.2023, 18.7.2023, 28.3.2024, 1.10.2024 uviedol, že na hlavnom pojednávaní dňa 13.9.2016, bol prítomný on, aj jeho obhajca, teda toto hlavné pojednávanie nezmarili. Na hlavnom pojednávaní dňa 6.2.2018 dal súhlas s jeho vykonaním v

neprítomnosti a obhajca sa hlavného pojednávania zúčastnil, teda toto hlavné pojednávanie nezmarili. Na hlavnom pojednávani dňa 5.9.2019 dal opäť súhlas s jeho vykonaní v neprítomnosti a obhajca sa hlavného pojednávania zúčastnil, teda toto hlavné pojednávanie nezmarili. Hlavné pojednávanie sa neuskutočnilo preto, že sa nedostavil nikto z poškodených, ktorí mali byť vypočutí. Na hlavnom pojednávani dňa 23.8.2022 dal súhlas s jeho vykonaní v neprítomnosti a obhajca sa hlavného pojednávania zúčastnil, teda toto hlavné pojednávanie nezmarili. Hlavné pojednávanie dňa 19.1.2023 bolo zrušené súdom, toto hlavné pojednávanie nezmaril. Na hlavnom pojednávani konanom v dňoch 28.3.2024 a 1.10.2024 dal súhlas s jeho vykonaní v neprítomnosti a obhajca sa oboch termínov zúčastnil, teda toto hlavné pojednávanie nezmarili. Z uvedeného vyplýva, že on ako obžalovaný konanie hlavných pojednávani nemaril, predkladal súhlas s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, ktorý súhlas bol súdom akceptovaný. Ak nedošlo k vykonaniu hlavného pojednávania z iného dôvodu, nemožno to jemu klásť za vinu.

14.1. Obž. B. vo vyjadrení ďalej uviedol, že sa stotožňuje s konštatovaním súdu, že dĺžka konania je neprimerane dlhá. Trvanie konania je potrebné vnímať ako celok a dĺžku konania treba posudzovať minimálne od vznesenia obvinenia, ku ktorému došlo dňa 16.11.2013. Od vznesenia obvinenia do vydania napadnutého rozsudku uplynula doba viac ako 11 rokov, pričom takáto doba predstavuje neprimeranú dĺžku konania. Tvrdenie prokurátorky, že treba prihliadať len na posledný úsek konania pred teraz konajúcim senátom, je nesprávne. Nikto z obžalovaných nenesie vinu za to, že viac krát došlo ku zmene v zložení senátu. Pokiaľ má obžalovaný v zmysle § 277a ods. 1 Tr. por. právo vysloviť nesúhlas so zmenou v zložení senátu s tým následkom, že hlavné pojednávanie sa vykoná znova, je to jeho právo, ktorého využitie nemôže byť sankcionované tvrdením, že obžalovaný zavinił predĺženie konania. Na margo uviedol, že po poslednej zmene v zložení senátu, on súhlasil s prečítaním výpovedí a netrval na osobnom výsluchu svedkov, ktorých bolo značné množstvo a na výsluchoch netrvali ani ostatní obžalovaní. Je možné konštatovať, že takýmto prístupom naopak všetci obžalovaní urýchlili konanie a umožnili skončiť ho rozsudkom na prvom stupni. Pokiaľ ide o tvrdenie, že ak novela Tr. zák. prispela k miernejším trestom a teda bola na prospech obžalovaných, nemalo by im byť zároveň priznané mimoriadne zníženie trestu z dôvodu neprimeranej dĺžky konania, s týmto sa nestotožňuje, pretože toto tvrdenie nemá žiadne opodstatnenie v zákone. Novelizácia Trestného zákona je faktom. Obžalovaným nebolo poskytnuté „dvojité zvýhodnenie“. Bol aplikovaný účinný právny predpis. Skutočnosť, že prokuratúra sa v podanom odvolaní nestotožňuje s Trestným zákonom účinným od 6.8.2024, nemá význam. K tvrdeniu o spôsobení škody obž. B. uviedol, že nikto neodcudzil peniaze určené na výplatu zamestnancov JASPLASTIKU, ktoré ani nikto odcudzit' nemohol, pretože vo vozidle sa nenachádzali a ani nemali nachádzať. Tu sa pridrižiava tvrdení uvedených v jeho odvolaní. Rovnako popiera odcudzenie vecí pri krádežiach, pridrižiava sa svojho odvolania. Dodal, že počas konania sa nedopustil žiadneho trestného činu, vedie riadny život so svojou družkou a ich maloletým dieťaťom. Živí sa ako živnostník podnikajúci v stavebníctve, IČO: 503 666 96. Počas konania bol vo väzbe od 15.11.2013 do 30.6.2014. Záverom skonštatoval, že tvrdenia uvedené v závere odvolania o marení hlavných pojednávani, o využívaní všetkých možných práv obvinených a podobne, nemajú žiadny skutkový základ.

15. Obž. A. B. po vyhlásení rozsudku voči nemu zahlásil odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Mateja Csenkyho písomným podaním doručeným okresnému súdu 20. marca 2025. Uviedol, že odvolanie smeruje proti výroku o vine a treste v najmä z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a), b), c) a d) Tr. por. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný a za nepreskúmateľný. Aj konanie, ktoré mu predchádzalo považuje za nezákonné. Napadnutému rozsudku predchádzali podstatné chyby konania, rozsudok je založený na nesprávne zistenom skutkovom stave, vykonané dôkazy boli získané nezákonne, v konaní bolo závažným spôsobom porušené právo na obhajobu.

15.1. Obž. A. B. uviedol, že rozsudok považuje za nepreskúmateľný pre jeho neurčitosť. Okresný súd sa podľa neho dostatočne nevysporiadal so všetkými okolnosťami potrebnými pre spravodlivé rozhodnutie vo veci. Samotné odôvodnenie rozhodnutia o vine považuje za nedostatočné vzhľadom na námietky týkajúce sa tohto trestného konania a dôkaznú situáciu v tomto konaní. Po dôkladnom preskúmaní rozsudku možno konštatovať, že obsahové náležitosti rozsudku požadované ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. čiastočne absentujú. Súd neuviedol dostatočne jasne a zrozumiteľne vzájomnú súvislosť medzi vykonanými dôkazmi a jeho vinou. Záver o vine vychádza z účelových interpretácií zabezpečených a vykonaných dôkazov, ktorá však nie je v súlade so skutkovým stavom. Zároveň sa súd dostatočne nevysporiadal s jeho obhajobou a zároveň neuviedol, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je vo svojej celistvosti založené výlučne na subjektívnom hodnotiacom úsudku (hypotéze) okresného súdu. S ohľadom na súčasnú súdnu prax je neprípustné, aby súd

„jednoznačnosť“ naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu oprel o všeobecné a subjektívne závery, ktoré si navyiac so závermi vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania navzájom odporujú, a toto ako celok vyhodnotil ako dôkazy preukazujúce vinu bez akýchkoľvek pochybností. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v prípade, ak po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení vykonaných dôkazov ostanú dôvodné pochybnosti o tom, či sa skutok v skutočnosti stal, resp. či sa ho dopustil obžalovaný, nie je možné vyniesť odsudzujúci rozsudok, nakoľko tým dochádza k priamemu porušeniu Tr. zák., Tr. por. a v poslednom rade i základných práv obžalovaného.

15.2. Obž. A. B. ďalej argumentoval, že okresný súd odsudzujúci rozsudok v bode 1 / založil primárne na prepise z dopyčujúceho z 15.11.2013 v čase od 16:11 hod. do 16:55 hod., ktoré sa týkalo odpočívania rádiových frekvencií 447,8 Mhz, t. j. komunikácie prostredníctvom 3 vysielaciek, ktoré mali používať páchatelia, pričom súd aj cituje niektoré rozhovory, ktoré z uvedeného prepisu vyplývajú. Okrem toho, že súd určité pasáže cituje, zároveň aj subjektívne a účelovo vykladá ich obsah. Takýto postup súdu považuje za arbitrárny. V tejto súvislosti od počiatku konania uvádza, že on nikdy v minulosti s nikým nekomunikoval prostredníctvom vysielaciek, s nikým sa nedohováral a nedával žiadne pokyny. Do dnešného dňa nebol v konaní zabezpečený žiadny relevantný dôkaz, ktorý by ho s uvedenou komunikáciou prostredníctvom vysielaciek akokoľvek spájal. Zároveň nebol realizovaný žiadny dôkaz, ktorý by objektivizoval závery súdu, že mal byť účastníkom uvedenej komunikácie, v dôsledku čoho bola uznaná jeho vina (uvedené nepotvrďuje ani súdom spomenutý znalecký posudok z odboru fonoskopie). Obžalovaný sa domnieva, že bolo potrebné uvedenú komunikáciu podrobiť znaleckému skúmaniu, konkrétne zabezpečiť hlasovú vzorku (čo sa OČTK nepodarilo) a túto vyhodnotiť znalecky tak, aby bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že bol účastníkom uvedenej komunikácie prostredníctvom vysielaciek. Skutočnosť, že mal byť v niektorých hovoroch spomenutý menom A., nemôže sama o sebe zakladať jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Rovnako ju nemôže zakladať skutočnosť, že na jednej z vysielaciek boli zaistené stopy krvi, ktorá patrila jemu. Ako uviedol vyššie, nepopiera, že sa v motorovom vozidle nachádzal, pričom uvedená krv sa na vysielaciu dostala v dôsledku neprimeraného nárazu policajnej TATRY do ich auta, v dôsledku čoho mu vznikli zranenia. Uvedené však v žiadnom prípade nepotvrďuje záver súdu o tom, že aj cez takúto vysielaciu komunikoval a zároveň nepotvrďuje záver súdu o tom, že by sa komunikácia cez vysielaciu týkala trestného činu. Tieto závery súdu neboli objektivizované žiadnym dôkazom (absentuje akýkoľvek priamy dôkaz).

15.3. Obž. A. B. ďalej zopakoval, že aj v rámci svojej výpovede v prípravnom konaní, nepoprel skutočnosť, že sa dňa 15.11.2013 nachádzal v motorovom vozidle Škoda Octavia s ev. č. K. XXX S.. Táto skutočnosť sama o sebe nemôže nasvedčovať záveru, že sa pripravoval na spáchanie trestného činu, ktorý mu je obžalobou kladený za vinu. Na uvedenom mieste sa mohol nachádzať z rôznych dôvodov, teda nielen z dôvodu pripravovaného lúpežného prepadnutia. Pokiaľ existuje viacero verzií priebehu skutkového deja, nemožno bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru o jeho vine. Je toho názoru, že celé toto konanie bolo postihnuté zásadnou nezákonnosťou zo strany zasahujúcich policajtov, ktorí ešte pred tým, ako by oni učinili akýkoľvek úkon smerujúci k spáchaniu trestného činu, pristúpili k ich zadržaniu veľmi neštandardným spôsobom, a to nárazom vozidla TATRA do ich motorového vozidla Škoda Octavia. V danom čase sa nedopustili žiadneho priestupku, rovnako tak neboli pristihnutí pri páchaní trestného činu. Zároveň policie bol v tomto prípade zjavne predčasný a ako taký bol zároveň nezákonný, nakoľko zadržanie v dôsledku účelovej a cielenej dopravnej nehody nemožno v žiadnom prípade hodnotiť ako súladnú s Tr. por. Jeho zadržanie bolo teda vykonané nezákonným spôsobom, zároveň predčasne. Zasahujúci policajti bez zjavného dôvodu pristúpili k nášmu zadržaniu bez toho, aby na to boli splnené akékoľvek zákonné podmienky. Ak by mal aj v úmysle spáchať trestný čin lúpeže, v tomto smere neučinil žiadny krok smerujúci čo i len k príprave, nie to ešte k pokusu, eventuálne dokonaniu. Má za to, že v tomto prípade neobstojí právna kvalifikácia vo vzťahu k štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. Z napadnutého rozsudku nie sú zrejmé právne závery súdu smerujúce k preukázaniu, v čom konkrétne mal spočívať pokus o spáchanie trestného činu lúpeže (pasívne sedenie v motorovom vozidle zjavne nemožno vyhodnotiť ako pokus urobiť čokoľvek iné, ako sedieť vo vozidle). V tomto smere teda prichádza do úvahy maximálne právna kvalifikácia v štádiu prípravy, pričom tvrdí, že ani toto štádium nebolo dosiahnuté. Skutočne pasívne sedenie v motorovom vozidle neobsahuje atribúty konania spočívajúceho v príprave na spáchanie trestného činu. V tejto súvislosti okresný súd vôbec nevyhodnotil ním namietaný postup podľa § 14 ods. 3 Tr. zák. podľa ktorého trestnosť pokusu trestného činu zaniká, ak páchateľ dobrovoľne upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutého pokusu, alebo urobil o pokuse trestného činu oznámenie orgánu činnému v trestnom konaní alebo Policajnému zboru v čase, keď nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutého pokusu, sa mohlo ešte odstrániť. Ako má súd za preukázané, že v čase zásahu policajtov

sa nerozhodol upustiť od pokusu trestného činu (ak by bolo preukázané, že vôbec nejaký trestný čin chcel spáchať)? Je to jedna z verzií priebehu skutku, ktorú nemožno vylúčiť a s ktorou sa súd žiadnym spôsobom nezaoberal a s touto sa nevysporiadal. V súvislosti s pokusom/prípravou poukazuje zároveň na to, že z odôvodnenia rozsudku na strane 24 druhý odsek vyplýva, že „...k samotnej realizácii prepadu nedošlo, teda nedošlo k dokonaniu trestného činu, ale len k jeho príprave, preto súd skutok právne kvalifikoval s poukazom na § 14 ods. 1 Trestného zákona.“ Vo výroku napadnutého rozsudku, je skutok posúdený ako spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., nie v štádiu prípravy, ako uvádza súd prvého stupňa v odôvodnení. Jedná sa o teda o zjavný rozpor medzi výrokom a odôvodnením napadnutého rozsudku, v dôsledku čoho je potrebné považovať rozsudok za nepreskúmateľný. Zo skutkovej vety rozsudku vyplýva, že skutok nedospel do štádia pokusu, ale môže sa jednať iba o prípravu v zmysle § 13 ods. 1 Trestného zákona. Nikto z obžalovaných nekonal tak, že by to smerovalo bezprostredne k dokonaniu trestného činu. Pokiaľ osoby, ktoré podľa napadnutého rozsudku mali vykonať lúpežné prepadnutie, sedeli vo vozidle Škoda Octavia, EČV: K. na parkovisku pred firmou JASPLASTIK a zároveň boli zadržaní v čase, kedy sa vozidlo s označením LARGO na mieste ešte nenachádzalo, nemohli sa tieto osoby dopustiť konania, ktoré by mohlo bezprostredne smerovať k dokonaniu činu, pretože predmet údajného prepadnutia, sa v tomto čase na tomto mieste nenachádzal. Opäť poukazuje na nezákonný a predčasný zásah príslušníkov PZ (dovolí si to nazvať „zabraná policajná akcia“).

15.4. Vo vzťahu k predmetom, ktoré boli zaistené v motorovom vozidle Škoda Octavia Combi, EČV: K., konkrétne drevený hranol, čierna látková kukla, čierna pletená kukla, igelitová taška s obsahom „ježkov“, 80 ks ježkov, fľaša s benzínom, obžalovaný uviedol, že v napadnutom rozsudku považuje uvedené predmety za zbrane, ktoré mali byť použité pri skutku, čím odôvodňuje právnu kvalifikáciu skutku aj podľa § 188 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., teda skutok spáchaný závažnejším spôsobom konania „so zbraňou“. Záver o tom, že tieto predmety mali byť použité na spáchanie stíhaného skutku však nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu a jedná sa len o ničím nepodloženú hypotézu okresného súdu. Pôvodná právna kvalifikácia skutku ako spáchaného so zbraňou, bola určená v štádiu pred začatím trestného stíhania na základe podnetu na trestné stíhanie zo 16.10.2013, kde je výslovne uvedené, že páchatelia majú použiť „presne nestotožnené guľové zbrane“, teda právna kvalifikácia „so zbraňou“ bola od začiatku odôvodňovaná domnienkou OČTK, že sa má jednať o strelné zbrane. Táto domnienka sa po zadržaní obžalovaných absolútne nepotvrdila, preto ďalej uvedená právna kvalifikácia stratila opodstatnenie a je nedôvodná (súd teda prevzal pôvodné domnienky OČTK do svojho rozsudku). Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku aj podľa § 188 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., teda spáchanie činu „organizovanou skupinou“ obž. A. B. uviedol, že v doterajšom konaní nebol produkovaný a vykonaný žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývali skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku, podľa ktorých sa obžalovaní „...spolčili, organizovali, plánovali, pripravovali lúpežné prepadnutie...“. Všetky tieto okolnosti, ktoré spočívajú v spolčení, organizovaní, plánovaní a pripravovaní, musia byť v rámci trestného konania preukázané vykonaným dokazovaním, z ktorého takéto závery vyplynú. V tejto veci však nikto z vypočutých svedkov (dokonca ani spolupracujúci svedok R. L.), ani žiaden z obžalovaných, neuviedli také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali vyššie uvedeným skutkovým záverom súdu prvého stupňa o spáchaní skutku organizovanou skupinou. Z uvedeného dôvodu je použitá právna kvalifikácia podľa § 188 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. nedôvodná a neudržateľná.

15.5. Ďalej obž. A. B. uviedol, že záver okresného súdu o tom, že vo vozidle s nápisom LARGO SK sa mala nachádzať hotovosť vo výške najmenej 122.494 €, nebol preukázaný žiadnymi dôkazmi. Práve naopak, z dokazovania vyplynulo, že takáto suma sa v predmetnom motorovom vozidle ani len nemala nachádzať, pretože na to nebol daný žiadny dôvod (viď výsluch zástupcu poškodenej spoločnosti). Obžalovaný je toho názoru, že skutočnosť, či sa vo vozidle niečo nachádza alebo nie, sa dokazuje obhliadkou alebo prehliadkou motorového vozidla. Po zadržaní obžalovaných OČTK nič nebránilo vykonať obhliadku vozidla s nápisom LARGO. Takáto obhliadka či prehliadka motorového vozidla však vykonaná nebola. Jeden z týchto procesných úkonov podľa Tr. por. mohol teda bez akýchkoľvek pochybností určiť, či sa v danom vozidle nachádzala hotovosť alebo nie, a ak áno, tak v akej výške. V tejto súvislosti pripomenul, že skutok bol vyšetrovaný elitným odborom NAKA Západ, pričom ich postup bol zjavne nesústreďený a zmätočný. Uvedený nedostatok konania nemožno považovať za náhodné opomenutie OČTK vykonať obhliadku s cieľom zdokumentovať podstatnú skutkovú okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. S poukazom na uvedené možno mať dôvodný predpoklad, že obhliadka predmetného motorového vozidla nebola vykonaná zámerne, pretože v danom vozidle sa hotovosť vo vyššie uvedenej výške jednoducho nenachádzala.

15.6. Svedok O. K. (konateľ spoločnosti LARGO SK) počas celého trestného konania žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že vo vyššie uvedenom vozidle sa hotovosť vo výške 122.494 € nachádzala, rovnako tak nepreukázal pôvod uvedených „domnelých“ peňazí, ani ich zdroj. Uvedenú skutočnosť sme pritom namietali od začiatku prípravného konania. Skutočnosť, že vo svojej výpovedi uviedol, že takáto hotovosť sa vo vozidle nachádzala, nepostačuje na vyvodenie záveru o tom, že uvádza pravdu. Uvedenú okolnosť bolo treba objektivizovať konkrétnym dôkazným prostriedkom, čo sa však nestalo a teda ide o zásadný nedostatok tohto trestného konania. Práve naopak, v jednotlivých výpovediach svedkov pochádzajúcich zo spoločnosti LARGO SK sú vzájomne rozporné. Svedok K. vo svojej výpovedi uviedol, že uvedené peniaze mal nakladať do auta on. Svedok M. O. však uviedol, že peniaze do auta nakladal koordinátor (svedkyňa R. a A., ktoré ani jedna túto skutočnosť neuviedli). Z výsluchu svedkyne F. N. vypláva, že spolu s kolegyňou A. dňa 15.11.2013 išli do trezoru, vybrali obnos asi 130.000 €, tieto následne nasáčkovali a nasáčkované vrátili do krabíc a dali ich do trezoru. Vôbec nie je preukázané, akým spôsobom a kým sa uvedené peniaze mali dostať do motorového vozidla Largo. Obžalovaný od počiatku tvrdí, že uvedené peniaze sa v aute nenachádzali (teda neexistuje predmet útoku). V neposlednom rade k výške údajnej škody v sume 122.494 € uviedol, že OČTK a následne okresný súd k tejto sume dospeli tak, že jednoduchým výpočtom len sčítali všetky výplaty zamestnancov podľa výplatnej listiny za mesiac október 2013 predloženej svedkom O. K.. Podľa napadnutého rozsudku mali byť motívom skutku peniaze určené na výplatu zamestnancov spoločnosti LARGO SK, ktorí pracujú v spoločnosti JASPLASTIK. Na výplatných listinách predložených svedkom O. K. sa však nachádzajú aj mená osôb, ktoré nie sú zamestnancami LARGA a nepracujú ani v spoločnosti JASPLASTIK, napríklad na jednej výplatnej listine je uvedená spoločnosť GENTUZA, na ďalšej nie sú uvedené žiadne konkrétne údaje. Na výplatnej listine LARGO sú zároveň uvedení zamestnanci, ktorým je na výplatu určená celková suma vo výške 7.452,07 €. Podľa výplatnej listiny spoločnosti LARGO bola v deň skutku vyplatená mzda celkovo trinástim zamestnancom v celkovej sume 1.329,66 €. Svedkyňa C. N. na výsluch v prípravnom konaní, ktorý sa konal 26.3.2014 (t. j. 4 mesiace po skutku), priniesla totožnú výplatnú listinu. Z výpovedí zamestnancov LARGO zároveň vyplýva, že v deň skutku mali dostať výplatu tí zamestnanci, ktorí práve končili alebo začínali smenu v JASPLASTIKU, teda nie všetci ktorí sú uvedení na výplatnej listine. Z výpovede svedka O. K. vyplýva, že v deň skutku mala byť vyplatená výplata jednej smene zamestnancov a nevie akú sumu do vozidla naložil. Zo súhrnu týchto dôkazov vyplýva, že v obžalobe uvedená suma 122.494 € sa vo vozidle ani nemala nachádzať. Bolo by zároveň nelogické naložiť do vozidla 122.494 € s vedomím, že pre výplatu si prídu iba zamestnanci končiacej smeny, pre ktorých je určená celková suma 1.329,66 €, ktorá bola v ten deň na mieste aj skutočne vyplatená. Z uvedeného by tiež vyplývalo, že zvyšných 60 osôb podľa výplatnej listiny označenej ako LARGO SK si pre výplatu neprišlo vôbec, čo považuje za značne nepravdepodobné (aj vzhľadom na vyjadrenie svedkyň, že v ten deň si výplaty prevzalo asi 30 ľudí). S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že skutok ako taký je nadkvalifikovaný, pretože práve nedôvodne uvedená suma peňazí predstavuje okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 188 ods. 2 písm. b) Tr. zák. Zároveň OČTK v súvislosti s výškou škody mohli nezákonne narábať/manipulovať s výškou škody a teda aj s právnou kvalifikáciou skutku, keďže nie je skutočne preukázané, aká konkrétna výška finančných prostriedkov sa nachádzala vo vozidle LARGO.

15.7. Rovnako tak namieta zákonnosť vykonanej prehliadky motorového vozidla Škoda Octavia, ktorú považuje za nezákonnú. Na príkaze na prehliadku motorového vozidla, ktorý vydal vyšetrovateľ PZ dňa 15.11.2013 pod č. p. PPZ-NKA-PZJ2-V-605/2013, sa nachádza doložka prokurátora, podľa ktorej nesúhlasí s vykonaním prehliadky. Prehliadka tak bola vykonaná v rozpore s § 101 ods. 1 Tr. por. K uvedenému bol obhajobou obž. C. B. predložený dôkaz - predmetný príkaz na prehliadku odfotený pri nazeraní do spisu dňa 5.12.2013, teda 20 dní od vydania príkazu. Tieto listiny boli na hlavnom pojednávaní čítané. K tejto námietke súd nezaujal žiadne stanovisko, a to aj napriek tomu, že sa jedná o námietku významnú. Keďže prehliadka motorového vozidla Škoda Octavia Combi, EČ K. bola dňa 15.11.2013 vykonaná s výslovným písomným nesúhlasom prokurátora, bola vykonaná nezákonne. Všetky veci zaistené prehliadkou uvedeného vozidla - drevený hranol, kladivo, fľaša so zapaľovačom a tekutinou, ježkovia, kukly, boli teda zaistené nezákonne a nie je možné na základe takýchto dôkazov odôvodňovať vinu.

15.8. Sumarizujúc všetky vyššie uvedené skutočnosti obž. A. B. uviedol, že v doterajšom konaní nebol produkovaný taký súhrn dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybne preukázali spáchanie skutku, za ktorý bol odsúdený. Zo základných zásad trestného konania, konkrétne zo zásady prezumpcie neviny upravenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obžalovaného, a v prípade, ak vina obžalovaného nie je preukázaná, musí byť obžalovaný oslobodený spod obžaloby. Spáchanie

skutku, za ktorý bol okresným súdom odsúdený, nie je dostatočne preukázané, teda dôkazná situácia je nepostačujúca na to, aby súd mohol s tzv. rozumnou istotou jednoznačne konštatovať, že skutok spáchal. V rámci tohto konania absentuje akýkoľvek priamy dôkaz a zároveň údajné nepriame dôkazy netvorí ucelenú ničím nepretrhnutú reťaz dôkazov na seba nadväzujúcich a ucelených. Pre odsúdenie obžalovaného musí byť vždy jednoznačne preukázané, že sa skutok stal, že je trestným činom a že ho spáchal obžalovaný, ktorý je zaň trestne zodpovedný. Inak musí byť každý obžalovaný spod obžaloby oslobodený. O takúto situáciu sa jedná aj v jeho prípade. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný žiadal Krajský súd v Trnave, aby podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) a d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

16. Prokurátorka sa k odôvodnením odvolaní obžalovaných nevyjadřila.

17. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o odvolaniach prokurátorky a vyššie menovaných obžalovaných 7. júla 2025.

18. Za účelom ich prejednaní nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 11. novembra 2025, na ktorý sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry a obhajcovia obžalovaných JUDr. Matej Csenky, JUDr. Zuzana Csenkyová, Mgr. Peter Odehnal, JUDr. Ján Januška, JUDr. Radovan Grujbár a Mgr. Miroslav Tokarčík. Z obžalovaných sa osobne dostavil iba H. B., ostatní obžalovaní žiadali konať v ich neprítomnosti, čomu krajský súd vyhovel. Za poškodené strany sa nikto nedostavil, ich neúčast' nebránila vykonaniu nariadeného úkonu trestného konania. Krajský súd v Trnave doplnil dokazovanie oboznámením uznesenia ŠTS Pezinok z 8.1.2025, sp. zn. 3Nt/2/2024, právoplatné 8.1.2025 č. l. 4443, úradného záznamu č. l. 4450 a č. l. 4452, uznesenia OS Galanta z 15.01.2025, sp. zn. 11Nt/28/2024, právoplatné 28.1.2025 č. l. 4454-4456, pripojeného spisu ŠTS Banská Bystrica sp. zn. 4T/34/2020 a aktualizovanými správami a reláciami na obžalovaných č. l. 4458-4615. Keďže žiadne ďalšie dôkazné návrhy neboli, bolo dokazovanie ukončené a pristúpilo sa ku konečným návrhom.

19. V rámci konečných návrhov sa prokurátorka pridržala písomného odvolania a žiadala rozhodnúť v jeho intenciách. Obhajca JUDr. Matej Csenky v celom rozsahu odkázal na písomné odôvodnenie odvolania z 18.03.2025 a konečného návrhu tam uvedeného a pokiaľ ide o odvolanie prokuratúry, toto navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť. Obhajkyňa JUDr. Zuzana Csenkyová sa pridržala písomného vyjadrenia k odvolaniu prokuratúry z 23.04.2025 a konečného návrhu tam uvedeného. Obhajca Mgr. Peter Odehnal sa takisto pridržal písomne odôvodneného odvolania a tiež písomného vyjadrenia k odvolaniu prokuratúry a žiadal rozhodnúť v intenciách tam uvedených konečných návrhov. Obhajca JUDr. Ján Januška sa pridržal v celom rozsahu písomne odôvodneného odvolania a konečného návrhu tam uvedeného. Obhajca JUDr. Radovan Grujbár navrhol odvolanie prokuratúry zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca Mgr. Miroslav Tokarčík navrhol odvolanie prokuratúry zamietnuť ako nedôvodné a odvolaniu klienta vyhovieť a rozhodnúť v intenciách písomne odôvodneného odvolania. Obž. H. B. navrhol odvolanie prokuratúry zamietnuť. Poukázal na to, že v tejto veci bol stíhaný 7 mesiacov väzobne, čo spolu s trestom, ku ktorému sa ukladal súhrnný trest, už dosahuje hornú hranicu trestnej sadzby, preto žiadal krajský súd, aby to zohľadnil a v ďalšom trval na písomnom podaní, ktoré súdu zaslal.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podali prokurátorka a obžalovaní A. B., H. B., D. E. a C. B. ako oprávnené osoby, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli a urobili tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že dôvodné sú odvolania obž. C. B. a prokurátorky čo do výroku o treste u obž. A. B. a obž. G..

21. Krajský súd na tomto mieste pripomína, že v odvolacom konaní sa na chyby odvolaním nevytýkané prihliada len vtedy, ak by zakladali niektorí z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Rovnako pripomína, že v konaní o odvolaní, ktoré je dvojinštančné, platí, že rozhodnutia súdov prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je okrem iného nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa uvedené v napadnutom rozhodnutí duplikovať aj v odvolacom rozhodnutí, postačí na ne len poukázať. Tiež platí, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument odvolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, ktorý sa preskúma v odvolacom konaní.

Ku skutku pod bodom I. výroku o vine napadnutého rozsudku

22. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo bodu I. výroku o vine, tak krajský súd v postupe okresného súdu žiadne procesné pochybenia neidentifikoval. Okresný súd dodržal všetky ustanovenia viažuce sa k príprave a priebehu hlavného pojednávania, nakoniec v tomto smere odvolatelia ani žiadne námietky neuplatnili.

23. Pokiaľ ide o samotné dokazovanie, zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd vykonal ohľadom bodu I. výroku dokazovanie v súlade s Tr. por. a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. Vykonané dôkazy následne vyhodnotil individuálne aj v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správne záveru o vine obžalovaného. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov (str. 13 až 21). Následne sa venoval aj právne posúdeniu veci (str. 21 až 24). Krajský súd je toho názoru, že takéto odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa kritériá predpokladané ust. § 168 ods. 1 Tr. por., že je vecne správne a obsahovo vyčerpávajúce, preto si ho v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach naň poukazuje bez potreby ho na tomto mieste duplikovať.

24. Obžalovaní E., B. a A. B. vo svojich odvolaniach broja predovšetkým proti spôsobu, akým okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy. V odvolaniach polemizujú s odôvodnením napadnutého rozsudku, presadzujú vlastný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a z toho vyvodzujú vlastnú verziu skutkového deja, ktorá nekorešponduje so skutkovými zisteniami okresného súdu opísanými v bode I. výroku o vine napadnutého rozsudku.

25. Ku kritike obžalovaných ohľadne spôsobu hodnotenia dôkazov je potrebné uviesť, že v trestnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého, ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992).

26. Krajský súd tiež v súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov opakovanne vo svojich rozhodnutiach prízvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4Tdo/36/2015).

27. Podľa názoru krajského súdu okresný súd v procese hodnotenia dôkazov postupoval v súlade s pravidlami rozvedenými vyššie v texte, preto jeho skutkovým záverom nemožno nič vytknúť. Treba uviesť, že v rámci odvolacích námietok obžalovaných nejde o tzv. nóvum, ale o súčasť obhajobných námietok prezentovaných z ich strany už v konaní pred okresným súdom, s ktorými sa ale okresný súd v napadnutom rozsudku náležite vyrovnal (str. 24 až 26 odôvodnenia).

28. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozviedol, na základe akých dôkazov ustálil vinu obžalovaných. Dôkazy precízne vyhodnotené okresným súdom aj podľa mienky krajského súdu bez dôvodných pochybností preukazujú, že obžalovaní A. B., A. B., B., E. a G. sa pripravovali na prepadnutie osobného motorového vozidla firmy LARGO SK, o ktorom vedeli, že v ten deň má prevážať finančnú hotovosť zo sídla firmy LARGO SK do firmy JASPLASTIK SK za účelom vyplácania výplat zamestnancom v hotovosti. Obž. G. a E. sa 15.11.2013 opakovanne nachádzali pri firme LARGO SK, sledovali jej okolie a čakali, kedy z firmy odíde vozidlo s finančnou hotovosťou. Ich prítomnosť na danom mieste bola preukázaná tak záznamom zo sledovania, súčasťou ktorého sú aj fotografie obžalovaných, ako aj odpočúvaním vysielačiek z 15.11.2013, v ktorých sú títo obžalovaní označovaní aj menami a prezývkami. Z kontextu komunikácie je zrejmé, že obžalovaní sa nachádzajú pri firme LARGO SK, pričom identitu obž. G. potvrdil aj znalecký posudok KEÚ PZ z fonoskopie. Prítomnosť obž. G. a E.

pred firmou LARGO SK potvrdil aj svedok T.. Zo záznamov zo sledovania a z odpočúvania vysielaciek tiež vyplýva prítomnosť obž. A. B., A. B. a B. pred firmou JASPLASTIK SK, kde čakali v osobnom motorovom vozidle, prijímali informácie od obž. G., pričom v ich vozidle sa nachádzali kukly, kladivo, drevený hranol, fľaša s benzínom a tiež tzv. ježkovia, čo vzhľadom na časové súvislosti v spojení s obsahom vysielacej komunikácie svedčí o tom, že tieto veci mali byť použité pri vykonaní samotného prepadu vozidla firmy LARGO SK.

29. Ucelená reťaz v odôvodnení napadnutého rozsudku detailne rozobraných dôkazov (priamych aj nepriamych) umožňovala v tejto trestnej veci aj podľa názoru krajského súdu vyvodiť nepochybný, nevyvrátiteľný a nad všetky pochybnosti odôvodnený záver, že obžalovaní A. B., A. B., B., E. a G. spáchali skutok tak, ako je opísaný v bode I. výroku o vine napadnutého rozsudku. Ani krajský súd nezaznamenal žiadne také diskrepancie, ktoré by boli spôsobilé vyvolať dôvodné pochybnosti o skutku, či o jeho páchateloch.

30. Námietky obž. E. a A. B. voči zákonnosti prehliadky osobného motorového vozidla Škoda Octavia Combi, EČ K. (evidenčné čísla nahlásené ako ukradnuté) vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Príkaz na prehliadku (v spise na č. I. 1149) vyhotovil vyšetrovateľ PZ dňa 15.11.2013 pod č. p. PPZ-NKA-PZJ2-V-605/2013 písomne, pričom bol riadne odôvodnený. Nachádza sa na ňom doložka prokurátora z 15.11.2013, podľa ktorej súhlasí s vykonaním prehliadky. Prehliadka tak bola vykonaná v súlade s ust. § 101 ods. 1 Tr. por., po predchádzajúcej výzve podľa § 104 Tr. por., o čom svedčí zápisnica o úkone (v spise na č. I. 1151 a nasl.). Túto prehliadku krajský súd preto hodnotí ako zákonnú. K námietke obžalovaných, že pri nazeraní do vyšetrovacieho spisu zo strany jedného z obhajcov dňa 5.12.2013, teda 20 dní od vydania príkazu, nebol na jemu predloženom príkaze vyznačený súhlas prokurátora (nebola prečiarknutá predpona NE), o čom má dôkaz v podobe fotografie, krajský súd uvádza, že z uvedeného nemožno vyvodzovať závery o nezákonnosti prehliadky. Absenciu prečiarknutia predpony NE (v slove NE - súhlasím) vníma krajský súd ako administratívnu chybu spôsobenú pri písomnom vyhotovovaní rovnopisov príkazu, keďže tento príkaz bol vyhotovovaný trojmo. Dozorový prokurátor nemal žiaden zákonný dôvod nesúhlasiť s prehliadkou predmetného motorového vozidla. Naviac, ak by nesúhlasil, musel by svoj nesúhlas nielen vyjadriť, ale aj riadne zdôvodniť, čo sa nestalo. Prokurátor ani dodatočne nenamietal, že by s prehliadkou predmetného motorového vozidla nesúhlasil.

31. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd aj námietku obž. E., že komunikáciu realizovanú prostredníctvom vysielaciek z 15.11.2013 nebolo možné odpočúvať. Inštitút odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky upravoval v roku 2013 Trestný poriadok v piatej hlave prvej časti nazvanej ako „Zabezpečovanie informácií“, a to konkrétne v ust. § 115 a § 116. Vychádzajúc zo zákonnej úpravy sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky v zmysle § 115 Tr. por. charakterizovalo ako zákonom povolený zásah orgánov verejnej moci do súkromia fyzickej osoby, ktorý im umožňuje zistiť obsah telekomunikačnej prevádzky, a to v aktuálnom čase alebo v budúcnosti, alebo obsahové údaje alebo prevádzkové údaje, ktoré sú v reálnom čase prenášané prostredníctvom počítačového systému, ktorý je vykonávaný utajovaným spôsobom na účely zabezpečenia dôkazu v trestnom konaní. Rádiové zariadenie spadalo v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách účinného k 15.11.2013 do kategórie telekomunikačného zariadenia. Regulačný rámec v čase skutku predstavoval zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. Práve činnosť telekomunikačných zariadení, ktorá spočíva v preprave a presmerovaní tak obsahu komunikácie, ako aj súvisiacich prevádzkových údajov, napĺňa pojmové znaky telekomunikačnej prevádzky.

32. Z vyššie uvedeného vyplýva, že komunikáciu osôb uskutočňovanú prostredníctvom rádiových vln voľne prístupných v pásmach UHF/VHF s použitím vysielaciek bolo možné v kritickom čase odpočúvať, vyžadoval sa však príkaz súdu. Takýto písomný príkaz bol postupom podľa § 115 ods. 2 Tr. por. vydaný sudcom pre prípravné konania Okresného súdu Trnava dňa 12.11.2013 pod sp. zn. OS-TT-V-259-1/2013-Ntt a bol riadne odôvodnený (v spise na č. I. 1500). Z odôvodnenia príkazu je zrejmé, že bol vydaný vo veci podozrenia zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, teda pre trestný čin predpokladaný v ust. § 115 ods. 1 Tr. por., pričom samotné odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky prebehli v čase určenom v príkaze. Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že v tejto trestnej veci odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky uskutočňovanej prostredníctvom rádiových vln voľne prístupných v pásmach UHF/VHF s použitím vysielaciek prebehlo v súlade so zákonom a výsledky tohto úkonu (prepis záznamu č. I. 1503-1509) je tak spôsobilým podkladom pre uznanie viny obžalovaných.

33. Zákonnosť iných invazívnych úkonov zo strany obžalovaných v konaní namietaná nebola, preto v tomto ohľade neboli potrebné žiadne špecifické odpovede. Možno len vo všeobecnosti uviesť, že okresný súd v rámci dokazovania jednotlivé príkazy potrebné k realizácii týchto úkonov riadne oboznámil čítaním, pričom obžalovaní voči nim žiadne výhrady neuplatnili.

34. Otázku viny tak krajský súd uzatvára s tým, že vôbec nejde o situáciu opisovanú obžalovanými B., E. a A. B. v ich odvolaniach, že voči nim neexistujú žiadne usvedčujúce dôkazy. Naopak, voči nim existuje dostatok usvedčujúcich dôkazov opísaných v napadnutom rozsudku, či vyššie v texte, ktoré vytvárajú takú ucelenú, ničím nenarušenú a logickú štruktúru (reťaz dôkazov), ktorá smeruje k jedinému záveru a síce, že skutok pod bodom I. napadnutého rozsudku sa stal a spáchali ho aj obžalovaní B., E. a A. B.. K právnemu posúdeniu skutku pod bodom I. napadnutého rozsudku

35. Správne okresný súd ustálil, že skutok opísaný v skutkovej vete pod bodom I. výroku o vine napadnutého rozsudku napĺňa všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. v znení účinnom od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. a), písm.

i) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Právne úvahy, akými sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, sú rozvedené na str. 21 až 24 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Tieto právne úvahy si krajský súd osvojuje a v podrobnostiach na ne poukazuje bez nutnosti ich replikovať.

36. Námietky obžalovaných B., E. a A. B. čo do právnej kvalifikácie skutku pod bodom I. vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

37. Pokiaľ obžalovaní namietali, že okresný súd v odôvodnení (ods. 2 str. 24) zmätočne uviedol, že u nich išlo „o prípravu“, hoci inde v texte píše o pokuse, k tomu krajský súd uvádza, že išlo zo strany okresného súdu o zrejmu chybu v písaní, keďže z právnej vety výroku o vine napadnutého rozsudku, ako aj z ostatnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku je evidentne zrejmé, že konanie podľa okresného súdu dospelo do štádia pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Kvalifikovanie konania obžalovaných ako pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. zodpovedá aj podľa názoru krajského súdu stavu veci a zákonu. Obžalovaní totiž vykonali všetko to, čo sami považovali za potrebné pre úspešné zavŕšenie činu, pričom k dokonaniu lúpeže nedošlo len preto, že im akt prekazila polícia svojim zásahom. Žiadne dobrovoľné aktívne konanie obžalovaných predpokladané ust. § 14 ods. 3 Tr. zák. (zánik trestnosti pokusu) z ich strany zaznamenané nebolo. Zo zachytenej vysielackovej komunikácie do posledného momentu nevyplývalo, že by u obžalovaných malo dôjsť k zmene ich vnútorného postoja ohľadom zamýšľaného následku, teda že by hodli od svojho pôvodného zámeru sami od seba upustiť.

38. Prečo obžalovaní konali ako členovia organizovanej skupiny, k tomu sa okresný súd detailne vyjadril. Správne poukázal na to, čo vyplývalo z vykonaného dokazovania, že sa piati obžalovaní v tomto prípade spojili za účelom spáchania jedného konkrétneho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., že medzi nimi bola deľba vopred určených úloh, v dôsledku čoho sa ich konanie vyznačovalo plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšovalo pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu. Všetky pojmové znaky organizovanej skupiny predpokladané ust. § 129 ods. 2 Tr. zák. tak u nich boli aj podľa názoru krajského súdu naplnené. Správne okresný súd na námietky obžalovaných zdôraznil, že ich členstvo v organizovanej skupine nebolo podmienené tým, že by sa museli ako členovia skupiny všetci vzájomne poznať, ani tým, že by museli poznať detailne celé rozdelenie úloh a ani tým, že by sa museli reálne fyzicky stretnúť na jednom mieste a v jednom čase. Podstatná bola ich vôľa spoločne spáchať tento úmyselný trestný čin vzájomne koordinovaným spôsobom s príspevom každého z nich, čo bolo v konaní vykonaným dokazovaním bezpečne preukázané.

39. Pokiaľ ide o kvalifikačný znak – spáchanie činu závažnejším spôsobom konania – so zbraňou, správne okresný súd uviedol, že pri zákonnej prehliadke vozidla Škoda Octavia Combi striebornej farby, s odcudzenými ev.č.: K., v ktorom čakali obž. B., A. a A. B. na príchod vozidla spoločnosti LARGO SK boli nájdené a zaistené okrem iného i kladivo, drevený hranol, umelohmotná zápalná fľaša s obsahom motorového benzínu s priviazaným zapalovačom a tzv. železní ježkovia. Tieto veci zjavne určené na spáchanie činu aj podľa názoru krajského súdu napĺňajú definíciu zbrane tak, ako ju má na mysli ust. § 122 ods. 3 Tr. zák. To, že pôvodné policajné informácie rátili s tým, že pri čine budú použité strelné zbrane, čo sa nakoniec nepotvrdilo, na správnosti použitej právnej kvalifikácie ani z pohľadu krajského súdu nič nemení.

40. Pokiaľ ide o kvalifikačný moment – spáchanie väčšej škody, aj k tomu sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vyjadril. Správne zdôraznil, že finančná suma, ktorá bola určená 15.11.2013 na výplatu a prevážaná vo firemnom vozidle LARGO SK, bola vykonaným dokazovaním ustálená na 122.494 eur. Táto suma s účinnosťou od 6. augusta 2024 pojmovo spadá v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. pod väčšiu škodu. Z okolností prípadu je navyše zrejmé, že obžalovaní lúpežné prepadnutie plánovali práve preto, lebo disponovali informáciou o tom, že sa takýmto spôsobom vždy 15-teho v mesiaci prevážajú z firmy LARGO SK finančné prostriedky určené na výplatu v hotovosti pre desiatky ich zamestnancov, bežne aj viac ako 100.000 eur, pričom trestnoprávne relevantný úmysel obžalovaných smeroval k získaniu práve tejto väčšej hotovosti určenej na mzdy zamestnancov. O správnosti takto použitej právnej kvalifikácie preto ani krajský súd nemal žiadne pochybnosti.

Ku skutkom pod bodmi II. až IV. výroku o vine napadnutého rozsudku

41. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo týmto bodom výroku o vine napadnutého rozsudku, tak krajský súd v postupe okresného súdu žiadne procesné pochybenia neidentifikoval. Okresný súd dodržal všetky ustanovenia viažuce sa k príprave a priebehu hlavného pojednávania, nakoniec v tomto smere odvolatelia ani žiadne námietky neuplatnili.

42. Pokiaľ ide o rozsah dokazovania, zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd ohľadom týchto troch skutkov vykonal dokazovanie v súlade s Tr. por. a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. Nakoniec žiadna zo strán návrhy na doplnenie dokazovania nemala.

43. Pokiaľ ide o spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, krajský súd sa stotožnil so závermi okresného súdu, že vykonaným dokazovaním bola bezpečne preukázaná vina obžalovaných H. B. a A. B. pokiaľ ide o spáchanie skutkov pod bodmi II., III. a IV. výroku o vine napadnutého rozsudku. Za kľúčový usvedčujúci dôkaz aj krajský súd považuje výpoveď svedka R. L., ktorá bola podporená aj výsledkami domovej prehliadky v nehnuteľnosti, ktorú H. B. a A. B. užívali, kde boli zaistené veci pochádzajúce z krádeží jednak z rodinného domu O. L., ako aj z objektu vodárenskej spoločnosti. V podrobnostiach potom krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje nepovažujúc za potrebné nič ďalšie dopĺňať.

44. Pokiaľ ide o výpovede svedka R. L. z prípravného konania (č. I. 540-566) a z hlavného pojednávania zo 17.10.2017 (č. I. 2700-2701), okresný súd nepochybil, keď ich postupom podľa § 277a ods. 3, ods. 6 Tr. por. na hlavnom pojednávaní konanom 4.4.2023 oboznámil čítaním. Na tento postup boli splnené zákonom predpokladané podmienky. Výpovede svedka R. L. z prípravného konania z 20.11.2013, 21.11.2013 a 29.1. a 12.2.2014 sú zákonné a procesne použiteľné rovnako, ako jeho výpoveď z hlavného pojednávania zo 17.10.2017. Námietku, že svedok R. L. mal byť v prípravnom konaní prepočutý potom, čo mu bol poskytnutý dňa 15.4.2014 benefit zo strany OČTK v podobe odloženého vznesenia obvinenia podľa § 205 ods. 1 Tr. por. nepovažuje krajský súd za dôvodnú. Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku, že R. L. nemal byť v pozícii svedka, ale obvineného. K tomu správne okresný súd uviedol, že podstatný je faktický stav, v zmysle ktorého vystupoval od začiatku vo veci v pozícii svedka.

45. Z pohľadu okresného súdu bola výpoveď svedka R. L. kľúčová pre uznanie viny obžalovaných H. B., A. B. a C. B., preto bolo potrebné podrobiť ju dôslednému hodnoteniu, čo okresný súd aj učinil. Krajský súd taktiež zastáva názor, že tento svedok je vierohodný a jeho výpovede sú pravdivé. Svedok ku skutkom pod bodmi II. až IV. vypovedá rozsiahlo a podrobne, pričom na hlavnom pojednávaní konanom 17.10.2017 vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. V opise trestnoprávne relevantných udalostí je teda aj s odstupom času konzistentný, čo svedčí o tom, že reprodukuje skutočne prežité udalosti. Svedok tiež opisuje svoju motiváciu k trestnej činnosti v podobe nedostatku financií, odmenu ktorú dostal, opisuje tiež obavy z osoby H. B. a strach mu oponovať i neskoršiu ľútosť na svojim konaním so snahou aspoň čiastočne kompenzovať spôsobenú škodu poškodenému O. L., čo preukázal kópiou poštovej poukážky. Z trestnej činnosti pritom usvedčuje nielen obžalovaných, ale aj samého seba. Správne ďalej okresný súd zdôraznil, že výpoveď tohto kľúčového svedka nie je osamotená, ale je podporená aj ďalšími dôkazmi na ktoré okresný súd poukázal na str. 35 a 36 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Predovšetkým treba zdôrazniť, že pri domovej prehliadke u obž. H. B. a A. B. boli nájdené veci pochádzajúce z tejto trestnej činnosti. A z výpovede svedka U. F. a zápisnice o obhliadke mieste činu vyplynulo, že k vykradnutiu objektu Západoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., stredisko Dolná Streda, došlo s použitím kľúčov, o ktorých skutočnostiach vypovedal aj svedok R. L..

46. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že svedecké výpovede R. L. sú ako zákonné a vierohodné spôsobilým podkladom pre uznanie viny obž. H. B., A. B. a C. B..

K právnej kvalifikácii skutkov pod bodmi II. až IV.

47. Pokiaľ ide o právne úvahy, správne okresný súd ustálil, že skutky pod II., III. a IV. napadnutého rozsudku napĺňajú zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zák. v znení účinnom od 06.08.2024, z toho v bode II. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom od 06.08.2024, a v bodoch II., III. a IV. aj v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 245 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024.

48. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku (str. 36 až 38) svoje právne úvahy detailne rozviedol. Jeho argumenty si krajský súd ako vecne správne a vyčerpávajúce osvojuje a v podrobnostiach na ne poukazuje bez potreby ich replikovať. Možno k tomu doplniť len toľko, že nakoľko išlo o prečiny, bolo potrebné zodpovedať aj otázku tzv. materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. Keďže to okresný súd opomenul, tak krajský súd dopĺňa, že z okolností prípadu je zrejmé, že

závažnosť všetkých troch prečinov bola evidentne vyššia ako nepatrná, ergo išlo o trestné činy. Tento záver sa opiera predovšetkým o spôsob spáchania týchto činov (spolupáchatelstvom, vlámaním), ďalej o zavinenie vo forme priameho úmyslu a v neposlednom rade aj od spôsobených následkov v podobe škody na majetku (krádežou a poškodením) spolu rádovo v desiatkach tisíc eur (cca 123.000 €).

49. Keďže obžalovaní H. B. a C. B. voči právnomu posúdeniu týchto skutkov zo strany okresného súdu v odvolaniach nič nenamietali, nie je potrebné im dávať v tomto ohľade žiadne špecifické odpovede.

K zmene výroku u obž. B.

50. Pokiaľ ide o spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu vo vzťahu k osobe obž. B., s týmto sa krajský súd nestotožnil. Podľa názoru krajského súdu je obž. B. svedkom R. L. bezpečne usvedčený ako spolupáchatel len pokiaľ ide o skutok pod bodom IV. výroku o vine napadnutého rozsudku, preto len z tohto skutku ho mohol a mal okresný súd uznať za vinného.

51. Podľa názoru krajského súdu žiaden vykonaný dôkaz nepotvrďuje, že by obž. B. spáchal aj skutky pod bodmi II. a III. výroku o vine napadnutého rozsudku spoločne s obž. H. a A. B.. Ostatne menovaní ho neusvedčujú a neusvedčuje ho z ich spáchania ani svedok R. L., ktorý pri týchto skutkoch osobne prítomný nebol. Na mieste činu neboli zaistené žiadne stopy, ktoré by obž. B. s týmito dvoma skutkami spájali a ani pri domovej prehliadke neboli u neho nájdené žiadne veci pochádzajúce z tejto trestnej činnosti. Inak povedané, obž. B. so skutkami pod bodmi II. a III. výroku napadnutého rozsudku objektívne vôbec nič nespája. Za tohto dôkazného stavu bolo podľa mienky krajského súdu vylúčené dospieť k jednoznačnému a ničím nespochybniteľnému záveru, že skutky pod bodmi II. a III. výroku napadnutého rozsudku spáchal aj obž. B. (spoločným konaním s inými osobami).

52. Skutkový záver okresného súdu, že pokiaľ sa obž. B. spoločne s obž. H. a A. B. preukázateľne dopustil skutku pod bodom IV. napadnutého rozsudku, tak sa nutne musel dopustiť aj zvyšných dvoch skutkov, predstavuje len subjektívnu domnienku okresného súdu nemajúcu vo výsledku žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Takýto záver je preto treba odmietnuť ako nesprávny a nezákonný.

53. Možno tak zhrnúť, že okresný súd zásadne pochybil, keď za vyššie opísaného dôkazného stavu uznal obž. B. za vinného aj zo skutkov pod bodmi II. a III. výroku o vine napadnutého rozsudku. Odvolanie obžalovaného bolo v tomto smere dôvodné, preto mu krajský súd v tejto časti vyhovel a postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil v časti týkajúcej sa viny za skutky v bodoch II., III. a IV., ako aj celý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu. A keďže rozsah dokazovania určený prokurátorom ako nositeľom dôkazného bremena bol v tomto konaní vyčerpaný, dospel krajský súd k záveru, že procesná situácia dovoľuje, aby krajský súd vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám v merite rozhodol, zohľadňujúc aj doterajšiu dĺžku trestného konania, preto obžalovaného uznal za vinného len zo skutku pod bodom IV. napadnutého rozsudku a zo skutkov pod bodmi II. a III. ho oslobodil podľa § 285 písm. c) Tr. por., nakoľko nebolo dokázané, že ich spáchal aj obž. B..

54. Skutok pod bodom IV. napadnutého rozsudku, bol u obž. B. krajským súdom právne posúdený ako prečin krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. v znení účinnom od 06.08.2024, v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom od 06.08.2024, keď obž. B. si spoločným konaním s ďalšími osobami prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním a spôsobil ním malú škodu a tiež spoločným konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Vzhľadom na spôsob vykonania tohto činu (spolupáchatelstvom a vlámaním), zavinenie vo forme priameho úmyslu a spôsobený následok v podobe škody rádovo v tisícoch eur (spolu cca 5.000 €), je závažnosť týchto prečinov v zmysle ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. s istotou vyššia ako nepatrná. K výroku o treste u obž. B.

55. Keďže obž. B. bol uznaný krajským súdom za vinného v menšom rozsahu než napadnutým rozsudkom, bolo potrebné rozhodnúť opätovne aj o treste pre jeho osobu.

56. Postup okresného súdu, ktorý predchádzal výroku o treste u obž. B., nebol v odvolaniach namietaný ani prokurátkou, ani obž. B. a chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom tohto výroku vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

57. Z dokazovania doplneného krajským súdom ohľadom výroku o treste nevyplývali oproti stavu pred vydaním napadnutého rozsudku žiadne nové skutočnosti.

58. Obž. B. krajský súd odsudzoval za tri zbiehajúce sa trestné činy (dva prečiny a zločin), z ktorých najprísnejšie trestný bol zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., za ktorý trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody v rozpätí od 7 rokov do 12 rokov. U obž. B. krajský súd nezistil žiadne poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti. Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák.,

že spáchal viac trestných činov, mu nebolo možné priznať, keďže sa mu ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Rovnako ako u ostatných obžalovaných, aj u obž. B. bolo potrebné aplikovať ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. a trest mu ukladať mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby z dôvodu neprimeranej dĺžky tohto trestného konania, kedy od spáchania skutkov do konania verejného zasadnutia na odvolacom súde uplynulo 12 rokov. Za stavu veci a zákonu zodpovedajúci považoval krajský súd u obž. B. samostatný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu na 3 (tri) roky, ktorá je dostatočne dlhá na to, aby obžalovaný spôsobom svojho ďalšieho života preukázal polepšenie. Takto individualizovaný trest zohľadňuje nielen počet a závažnosť spáchaných činov, mieru jeho účasti na nich, ale aj to, že od roku 2013 doposiaľ tento obžalovaný do rozporu so zákonom neprišiel.

K výroku o treste u obž. H. B.

59. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, v tomto smere prokurátorka a ani obž. H. B. žiadne konkrétne námietky v odvolaniach nevzniesli a chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom tohto výroku vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

60. Z dokazovania doplneného krajským súdom ohľadom výroku o treste nevyplynuli oproti stavu pred vydaním napadnutého rozsudku žiadne nové skutočnosti.

61. Pokiaľ ide o samotný výrok o treste napadnutého rozsudku, okresný súd správne ustálil, že aktuálne súdené skutky sú v pomere viacčinného súbehu s trestnou činnosťou, za ktorú bol obž. H. B. právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava z 30.04.2015, sp. zn. 30T/141/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 29.10.2015, sp. zn. 6To/68/2015. A správne okresný súd postupoval aj vtedy, keď u obž. H. B. za skutky pod bodmi II. až IV. výroku o vine napadnutého rozsudku postupom podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu. Aj krajský súd považoval nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava z 30.04.2015, sp. zn. 30T/141/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 29.10.2015, sp. zn. 6To/68/2015, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. A to nielen vzhľadom na neprimeranú dĺžku tohto trestného konania, ale aj s poukazom na to, že v tejto trestnej veci bol tento obžalovaný súdený len za prečiny. A v neposlednom rade aj preto, že vyššie spomínaný trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 30T/141/2014 obžalovaný vykonal 17.4.2018, pričom odvtedy sa podľa odpisu registra trestov inej trestnej činnosti nedopustil.

K výroku o treste u obž. E.

62. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, v tomto smere prokurátorka a ani obž. E. žiadne konkrétne námietky v odvolaniach nevzniesli a chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom tohto výroku vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

63. Z dokazovania doplneného krajským súdom ohľadom výroku o treste u obž. E. nevyplynuli oproti stavu pred vydaním napadnutého rozsudku žiadne nové skutočnosti. Jeho trestná vec vedená na ŠTS pod sp. zn. 12T/9/2021 a na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 1To/10/2023 dosiaľ rozhodnutá nebola.

64. Pokiaľ ide o samotný výrok o treste napadnutého rozsudku, okresný súd správne ustálil, že u obž. E. nie sú dané žiadne poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti. Správne mu ukladal samostatný trest podľa ust. § 188 ods. 2 Tr. zák. a nepochybil ani vtedy, keď mu trest s poukazom na neprimeranú dĺžku konania mimoriadne znížil za použitia ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. pod dolnú hranicu trestnej sadzby ust. v § 188 ods. 2 Tr. zák. Okresným súdom vymeraný trest odňatia slobody vo výmere dva roky podmienenčne odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov je trestom zákonným a z pohľadu krajského súdu aj trestom primeraným a spravodlivým. Takto individualizovaný trest zohľadňuje okrem iného aj to, že obž. E. má všetky odsúdenia zahladené, pričom posledné odsúdenie bolo ešte z roku 2001, pričom odvtedy sa podľa odpisu registra trestov inej trestnej činnosti nedopustil.

K výroku o treste u obž. A. B.

65. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto výroku o treste, v tomto smere prokurátorka a ani obž. A. B. žiadne konkrétne námietky v odvolaniach nevzniesli a chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný

súd dokazovanie ohľadom tohto výroku vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

66. Z dokazovania doplneného krajským súdom vyplynulo, že obž. A. B. aktuálne vykonáva v ÚVTOS Leopoldov trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/13/2025 s tzv. pevným výstupom 24.09.2030. Z výkonu trestu obž. A. B. zatiaľ nie je hodnotený pozitívne, vyskytli sa nedostatky v správaní, aktuálne sa jeho správanie čiastočne stabilizovalo. U obž. A. B. došlo uznesením Okresného súdu Galanta z 15.1.2025, sp. zn. 11Nt/28/2024, právoplatným 28.1.2025, postupom podľa § 470 Tr. por. s poukazom na § 92 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zák. k zahladeniu odsúdení:

- Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/84/2002 z 3.9.2002;
- Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/227/2004 zo 6.4.2006;
- Okresným súdom Galanta sp. zn. 2T/177/2008 z 10.12.2008;
- Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/70/2010 z 18.03.2010;
- Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/206/2010 z 26.09.2011 a
- Okresným súdom Galanta sp. zn. 0T/209/2014 z 28.07.2014.

67. Pokiaľ ide o samotný výrok o treste napadnutého rozsudku, okresný súd správne ustálil, že aktuálne súdený skutok je v pomere viacčinného súbehu s trestnou činnosťou, za ktorú bol obž. A. B. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 28.07.2014, sp. zn. 0T/209/2014, právoplatným 28.07.2014. Keďže ale medzičasom došlo k zahladeniu predmetného odsúdenia, bolo potrebné zo strany krajského súdu na túto skutočnosť prihliadnuť, keďže ukladanie súhrnného trestu k zahladenému odsúdeniu je vylúčené.

68. Krajský súd preto výrok o treste revidoval a obž. A. B. ukladal trest už ako samostatný. Uložený samostatný trest je síce prísnejší ako pôvodne uložený súhrnný trest, avšak revízia výroku v neprospech obžalovaného bola možná na podklade odvolania prokurátorky podaného v jeho neprospech.

69. Rovnako ako u ostatných obžalovaných, ani u obž. A. B. neboli zistené žiadne poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Trest sa mu ukladal podľa ust. § 188 ods. 2 Tr. zák., pričom aj u neho bolo namieste aplikovať ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. a trest mu ukladať mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby z dôvodu neprimeranej dĺžky tohto trestného konania. Za stavu veci a zákonu zodpovedajúci považoval krajský súd u tohto obžalovaného trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu na 3 (tri) roky, ktorá je dostatočne dlhá na to, aby obžalovaný spôsobom svojho ďalšieho života preukázal polepšenie. Možno pripomenúť, že skúšobná doba mu neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody, ale začne plynúť až po jeho výkone.

K výroku o treste u obž. G.

70. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto výroku o treste, v tomto smere prokurátorka žiadne konkrétne námietky v odvolaní nevzniesla a chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom tohto výroku vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

71. Z dokazovania doplneného krajským súdom vyplynulo, že obž. G. aktuálne vykonáva v ÚVTOS Želiezovce trest odňatia slobody vo veci ŠTS sp. zn. BB-4T/34/2020 s tzv. pevným výstupom 24.11.2027 a že svoju žiadosť o podmienené prepustenie vedenú na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 3Pp/30/2025 vzal späť s tým, že konanie o jeho podmienené prepustenie bolo 14.10.2025 právoplatne skončené. Z uznesenia ŠTS sp. zn. 3Nt/2/2024 z 8.1.2025, právoplatného toho istého dňa, vyplynulo, že obž. G. svoj návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci pôvodne vedenej na ŠTS sp. zn. BB-4T/34/2020 vzal späť. Z výkonu trestu je obž. G. hodnotený pozitívne.

72. Pokiaľ ide o samotný výrok o treste, dôvodne prokurátorka v odvolaní namietala, že nezodpovedá stavu veci a zákonu. Okresný súd správne ustálil, že aktuálne súdený skutok je v pomere viacčinného súbehu s trestnou činnosťou, za ktorú bol obž. G. odsúdený rozsudkom ŠTS, pracovisko Banská Bystrica, zo 14.1.2021, sp. zn. 4T/34/2020, právoplatný 18.1.2021. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd zvažoval medzi uložením súhrnného trestu k tomuto odsúdeniu a upustením od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., pričom zvolil uloženie o jeden deň prísnejšieho súhrnného trestu z dôvodu, aby „nevznikli pochybnosti o dôvode pre započítanie väzby do uloženého trestu (§ 45 ods. 1 Tr. zák.).“ Okresným súdom zvolený postup bol nesprávny. Aj v prípade upustenia od uloženia súhrnného trestu postupom podľa § 44 Tr. zák. predsa dochádza k započítaniu doby strávenej vo väzbe do vykonávaného trestu, čo explicitne vyplýva z ust. § 45 ods. 1 veta druhá Tr. zák. Použitý argument okresného súdu preto neobstoí. Nehovoriac o tom, že pri ukladaní súhrnného

trestu okresný súd pochybil aj v tom smere, že skorší výrok o treste rozsudku ŠTS, pracovisko Banská Bystrica, zo 14.1.2021, sp. zn. 4T/34/2020, právoplatný 18.1.2021, prevzal do svojho výroku takpovediac bez ďalšieho, teda bez toho, aby zohľadňoval ostatné zásady ukladania trestov. Obž. G. totiž priznal pohľadujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., ktoré mu v tejto veci jednoznačne nepatria a rovnako neboli splnené v tejto veci podmienky na postup podľa § 39 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Tr. zák., na čo dôvodne poukazovala prokurátorka.

73. Uvedené pochybenia krajský súd napravil tým, že zrušil výrok o treste u obž. G. a rozhodujúc sám obžalovanému postupom podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom ŠTS, pracovisko Banská Bystrica, zo 14. januára 2021, sp. zn. 4T/34/2020, právoplatný 18. januára 2021, považoval krajský súd na ochranu spoločnosti a nápravu tohto obžalovaného za dostatočný. Aj v prípade obž. G. bolo potrebné zohľadniť predovšetkým neprimeranú dĺžku tohto trestného konania. U neho i v kontexte toho, že bol od 24.11.2018 okresnému súdu k dispozícii, pretože od tohto momentu až doposiaľ je obmedzený na osobnej slobode.

74. Uvedený postup bol možný napriek tomu, že sa prokurátorka odvolaním domáhala sprísnenia trestu. Platí totiž, že nikto, ani prokurátorka, nemôže mať záujem na uložení nezákonného trestu obžalovanému.

75. Nad rámec vyššie uvedeného krajský súd uvádza, že považoval za nadbytočné venovať sa detailnejšie prokurátorkou akcentovanej otázke trestu prepadnutia majetku, ktorý bol obž. G. skorším rozsudkom ŠTS, pracovisko Banská Bystrica, uložený. Keďže krajský súd do pôvodného výroku o treste rozsudku ŠTS, pracovisko Banská Bystrica, nijako nevstupoval, tento je naďalej právoplatný a vykonateľný. Ergo právo obž. G. domáhať sa predpísaným postupom (§ 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde SR) povolenia obnovy konania z dôvodu nesúladu u neho aplikovaného ust. § 58 ods. 3 Tr. zák. o prepadnutí majetku s Ústavou SR v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 27.09.2023, sp. zn. PL. ÚS 1/2021, ostáva týmto nedotknuté.

K výroku o treste u obž. A. B.

76. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto výroku o treste, v tomto smere prokurátorka žiadne konkrétne námietky v odvolaní nevzniesla a chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom tohto výroku vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

77. Pokiaľ ide o samotný výrok o treste, okresný súd správne ustálil, že aktuálne súdené skutky sú v pomere viacčinného súbehu s trestnou činnosťou, za ktorú bol obž. A. B. medzichasom odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina zo 16.09.2016, sp. zn. 35Tk/2/2015, právoplatným 16.09.2016. Okresný súd postupoval správne aj vtedy, keď u obž. A. B. za skutky pod bodmi I. až IV. výroku o vine napadnutého rozsudku postupom podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu. Aj krajský súd považoval nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Žilina zo 16.09.2016, sp. zn. 35Tk/2/2015, právoplatným 16.09.2016, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

K odvolacím námietkam prokurátorky

78. Prokurátorka sa odvolaním domáhala sprísnenia uložených trestov vo vzťahu ku všetkým obžalovaným. Argumentovala spôsobom opísaným vyššie v texte (viď body 8.1 až 8.4. tohto odôvodnenia).

79. Pokiaľ ide o dĺžku trestného konania, tak fakt, že v tejto veci trvalo konanie neprimerane dlho, nie je ničím spochybniteľný. Už trestné stíhanie presahujúce 6 rokov je z pohľadu rozhodovacej činnosti ESLP, či Ústavného súdu SR vnímané ako neprimerané dlhé. V tejto veci trestné stíhanie obžalovaných trvalo ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu dvojnásobný čas, t. j. 12 rokov. Pri takejto extrémnej dĺžke trestného konania poukazovanie na obštrukcie zo strany obžalovaných, či ich obhajcov, už podľa názoru krajského súdu nemôže mať žiadnu relevanciu, keďže okresný súd mal nielen možnosť, ale predovšetkým zákonnú povinnosť na prípadné obštrukcie predpísaným spôsobom reagovať a zabezpečiť plynulý chod konania. Preto detailné skúmanie toho, ktorý obžalovaný, resp. obhajca ten-ktorý nariadený úkon (termín hlavného pojednávania) zmaril, považoval krajský súd v tejto fáze konania už za bezpredmetné.

80. Taktiež nemožno obštrukčné úkony jedného z obžalovaných generalizovať vo vzťahu k ostatným ako to činí prokurátorka v podanom odvolaní. V tejto trestnej veci viacerí obžalovaní súhlasili s konaním hlavného pojednávania v ich neprítomnosti a viacerí z nich boli okresnému súdu k dispozícii z dôvodu pobytu vo väzbe, či vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. Objektívna okolnosť v podobe

zmeny v zložení senátu a s tým spojené právo obžalovaných žiadať, aby sa hlavné pojednávanie konalo od začiatku, takisto nemôže byť obžalovaným pripisované na ľarchu.

81. Krajský súd nezdiala ani argument prokurátorky, že obžalovaným bolo poskytnuté v tejto trestnej veci „dvojité zvýhodnenie“. Novela Tr. zák. účinná od 6.8.2024 prinášajúca miernejšie právne posúdenie činov a miernejšie tresty je fakt, ktorý nastal nezávisle od vôle strán, pričom bolo povinnosťou okresného súdu aplikovať zákon pre obžalovaných priaznivejší, čo aj učinil. Bez ohľadu na to si extrémna dĺžka tohto trestného konania jednoznačne vyžadovala aplikáciu ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., keď priznanie len poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. p) Tr. zák. by ani podľa názoru krajského súdu nebolo dostatočne kompenzujúce. Pri dĺžke konania treba prihliadať aj na to, že táto vedie k neblahým dopadom na kvalitu života stíhanej osoby, najmä vo sfére rodinného, sociálneho a pracovného života, s jej dlhším plynutím sa zároveň vytráca účel trestu.

82. Vyššie uvedené skutočnosti tak vo svojom súhrne aj podľa názoru krajského súdu založili dôvod nielen pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ale aj pre uloženie trestov nespojených s odňatím slobody. Argumenty prokurátorky ohľadom výšky spôsobenej škody nie sú spôsobilé na týchto záveroch nič zmeniť. Treba zdôrazniť, že lúpež bola spáchaná v štádiu pokusu, tam žiadna reálna škoda nevznikla. A majetková škoda v desiatkach tisíc eur, ktorá vznikla pri skutkoch pod bodmi II. až IV. napadnutého rozsudku sa týkala vo výsledku len obž. H. B. a A. B., ktorí si ale už v minulosti dlhoročné nepodmienečné tresty za inú, zbiehajúcu sa úmyselnú trestnú činnosť, odpykali.

83. Krajský súd preto uvedené uzatvára s tým, že nepodmienečné tresty odňatia slobody, hoc aj mimoriadne znížené, by pre všetkých obžalovaných boli neprimerane prísne. Neprimerane prísny trest nemožno považovať za spravodlivý; spravodlivým je vždy len primeraný trest. Neprimerane prísne tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a aj na spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, resp. jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

K výrokom o škode

84. Krajský súd tieto výroky preskúmaval ako nadväzujúce len na podklade odvolaní obžalovaných H. B. a C. B. podaných čo do výrokov o vine za skutky pod bodmi II. až IV. napadnutého rozsudku, keďže prokurátorka a ani poškodení tieto výroky odvolaniami nenapadli. Odvolacím prieskumom krajský súd zistil, že tieto výroky zodpovedajú stavu veci a zákonu.

Záver

85. Na základe prezentovaných úvah krajský súd rozhodol o podaných odvolaniach prokurátorky a vyššie menovaných obžalovaných tak, ako je uvedeným v enunciiate. Tento rozsudok bol prijatý v senáte jednohlasne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.